

இன்பத்துப்பாள்

109. தகை அணங்குறுத்தல்

1081. அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலுமென் நெஞ்சு
எனைக் கொல்லும் தேவதையோ...?
எனை மயக்கும் மயிலோ...?
எட்டிப் பார்க்கும் கெட்டித் தொங்கட்டானால்
எப்படியும் இவள் பேரழகு மங்கைதானோ...?
எக்குத்தப்பாக் மருகுகிறதே நெஞ்சம் !
1082. நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து
நோக்கினாள் எனை வேல் விழி கொண்டு
நோக்கினேன் அவள் விழிகளை எதிர்த்து !
நோக்கினாள் மீண்டும் எனைப் பார்த்து
தாக்கப்பட்டேன் ! - ஒரு வருத்தும் தேவதை திகைத்து
தாக்கியது தனித்து அல்ல ஒரு சேனைப் படையுடன் !
1083. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை இனியறிந்தேன்
பெண்டகையால் பேரமர்க் கட்டு
ஊற்றுவன் என்று மனிதர் இவர்
ஊறும் எமனை நான் பார்த்ததே இல்லை...?
ஊறுகிறேன் உறுதியட இப்போது பார்த்து விட்டேன் !
ஊரீய விழிகளால் போர்த்தொடுத்து இதயத்தைக்
ஊறிட்டுக்கொல்லும் பெண்ணுருவத்தில் அல்லவா
ஊற்றுவன் நிற்கிறான் !
1084. கண்டார் உயிருண்ணும் தோற்றத்தால் பெண்டகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண்
பார்க்கிறவர்களுடைய உயிரைப் பறிக்கிற
பாவத்தைச் செய்கின்ற இந்த அழகு மிக்க
பாவையின் பார்வையைத் தரும்;
விழிகள் மட்டும் பெண்மையின்
விதிகளுக்கு மாறுபட்டு இருக்கிறதே !
1085. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல்
நோக்கமும் மூன்றும் உடைத்து
உயிர் பறிக்கும் எமனோ ?
உறவாரும் விழியோ ,
உருளும் மருள் விழி கொண்ட பெண் மானோ?
உருக்கும் இப்பெண்ணின் பார்வையில்
உள்ளதே இம்மூன்றும் !

1086. கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின் நடுங்குஞ்
செய்யல மன்னிவள் கண்

வளைந்த புருவங்கள் என்னை
வதைத்து கொடுத்துன்பம் புரிந்து
வளைத்து விட்டனவே !
அதுவே; வளையாமல் நேர்கோட்டில்
வகிடுகத்து தடுத்திருந்தால் - இந்த சீத்திர
வதைதான் எனக்கில்லையே !

1087. கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படாம் மாதர்
படாஅ முலைமேல் துகில்

மங்கையொருத்தியின் சாயாத கொங்கையை
மறைத்து அசைந்தாரும் ஆடையைக் கண்டேன் ! - அது
மதங்கொண்ட யானையின் தலையான
மத்தகத்தின் மேல் முகச்சீலையை ஒத்திருந்ததே !

1088. ஒண்ணுதற் கோல உடைந்ததே ஞாட்பினுள்
நண்ணாரும் உட்குமென் பீடு

போர்க்களத்தில் பகைவரை வெல்லும் என்
போதிய வலிமை இந்த அழகிய தேவதை
போல் ஒளி மிகுந்த நெற்றியுடன் வலம் வரும்
போர் மடந்தையிடம் விக்கித்து உடைந்து
போதாமல் தோற்று விட்டதே !

1089. பிணையேர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்
கணியெவனோ ஏதில தந்து

மருளும் மான் விழியாள்...!
மந்திரப் புன்னகையுடன்
மயக்கும் நாணமுடையாள் !
மனம் ஈர்க்கும் இந்த இயற்கையான
மதனம் மிகு அழகுகள்
மதி மயக்கும் போது
மற்ற அணிகலன்கள் எதற்கோ...!

1090. உண்டார்க ணல்லது அடுநறாக் காமம்போல்
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று

கள்ளை உண்டால் தான்
கனியும் மதி மயக்கம்...!
கன்னியைக் கண்டவுடன்
கண்ணால் பருகினாலே
கதி கலங்க வைக்கும்
கற்பனைக்கும் எட்டாத மயக்கம்...!

110. குறிப்பறிதல்

1091. இருநோக் கிவளுண்கண் உள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து
கன்னி இவளின் காந்தர்வ
கண்களில் இரு வகைப் பார்வைகள்...!
கருந்துன்பம் விளைவிக்கும் காதல் நோயை
கள்ளத்தனமின்றி அள்ளித்தரும் ஓர் பார்வை...!
கருமையைப் போக்கி களிப்பினைத் தந்து
கவலையைப் போக்கும் மருந்தாக ஓர் பார்வை !
1092. கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தில்
செம்பாகம் அன்று பெரிது
கண்ணால் என்னை களவு கொள்ளும்
கள்ளத்தனமான அந்த கடைக்கண் பார்வை
கண்டுணரும் காம இன்பத்தில் சரி யாதி அல்ல !
கறை கடந்த இன்பத்தை அதற்கு மேலும்
கடந்து தரும் முழுமை !
1093. நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவள்
யாப்பினுள் அட்டிய நீர்
நோக்கினாள் எனை காதற் கண்ணால் - நான்
நோக்காத போது...!
நோக்கிய கண்களை நான் உடன்
நோக்கியவுடன் தலை குனிந்தான் - நிலம்
நோக்கிய அவள் கண்களிலிருந்து என் மனம்
நோக கண்ணீர் வழிந்தோடியது...! - காதல்
நோற்கும் பயிருக்கான நீராகும் அது...!
1094. யானோக்கும் காலை நிலனோக்கும் நோக்காக்கால்
தானோக்கி மெல்ல நகும்
நோக்கும் போது அவள் குனிந்து நிலத்தை
நோக்குவதும் - அவளை நான்;
நோக்காத போது என்னை அவள்
நோக்கி மகிழ்ந்து புன்னகைப்பதும் - காதல்
நோட்டம் தரும் இனிமைக் குறிப்பல்லவா ?
1095. குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் ஒருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும்
என்னைத்தான் பார்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தாலும் -
என்னை நோக்கி நேராகக் குறி கொண்டு பார்க்காமல்
எங்கோ பார்ப்பது போல்; என்னையே கண்களை இருக்கிப் பார்த்து
எண்ணத்தில் இன்பம் கொண்டு மகிழ்ந்தால்; என்ன தான் செய்வது?

1096. உறாஅ தவர்போற் சொலினும் செறாஅர்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும்

களிப்பு மிகுந்த காதலை
கனிவான மனதிலே மறைத்துக் கொண்டு
கருமொழிகளை அன்பில்லாத அயலார் போல
கதைத்தாலும் உள்ளத்தில் உறைந்த அன்பை
கண்டுணர முடியும் !

1097. செறாஅச் சிறுசொல்லும் செற்றார்போல் நோக்கும்
உறாஅர்போன் நுற்றார் குறிப்பு

பகையுணர்வு உண்மையில் இல்லாத பொல்லாத
பகை மொழியும், சுரு சொல்லும்
பகைவரை நோக்குவது போன்று
படுத்தும் சுட்டு விரும் பார்வையும்
பதுங்கும் உள்ளத்தில் காதலின் அடையாளங்கள் !

1098. அசையியற் குண்டாண்டோர் ஏளர்யான் நோக்கப்
பசையினள் பைய நகும்

யான் அவளை நோக்கும் போது பரிவினை
யாசிக்கும் பெண் மயிலாள் மெல்லச் சிரிப்பாள் !
யாங்கு மெல்லியலாள் - துவளுகின்ற துழியிடையாளிடம்
யாம் கண்டோம் அந்தச் சிரிப்பினில்
யாவரும் காணாத பேரழகை !

1099. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே உள

பொது இடங்களில் கொஞ்சம் கூட அறியாதவர் போல்
பொய்யாகப் பொருட்படுத்தாதவர் போல்
பொதுவாகப் பார்ப்பது என்பது - மனம்
பொருந்திய காதலர்களின் இயல்பு !

1100. கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்
என்ன பயனும் இல

கண்டவுடன் காதல் கொண்டவர்கள்
கண்ணோடு கண் நோக்கியவுடன்
கண்கள் பேசும் இணையான விழி மொழியால்
கருத்தொருமித்து கலப்பதால் - அங்கே
கதைப்பதற்கு வாய்ச்சொற்கள்
கண்டிப்பாகத் தேவையில்லை ! பயனும் இல்லையே !

111. புணர்ச்சி மகிழ்தல்

1101. கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்தொடி கண்ணே உள

ஒளி பொருந்திய வளையல் அணிந்த
ஒரு அழகுப் பெண்ணிடம்தான்
ஒருங்கே கண்டு மகிழும், கேட்டு மகிழும், உண்டு மகிழும்,
ஒட்டுதலால் தொட்டு மகிழும், முகர்ந்துண்டு மகிழும்,
ஒண்ணுதலால் ஐம்புல இன்பங்களும் நிறைந்துள்ளன !

1102. பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து

ஒவ்வொரு நோயையும் தீர்க்க
ஒவ்வொரு மருந்தையும்
ஒவ்வொரு தன்மையில் கொணர வேண்டும் !
ஒரே ஒரு நோய்க்கு மட்டும் - காதல் நோய்க்கு
ஒரே இடத்தில் தான் மருந்து - ஆம்
ஒப்பில்லா அந்தக் காதலியே மருந்து !

1103. தாம்வீழ்வார் மென்றோள் துயிலின் இனிதுகொல்
தாமரைக் கண்ணான் உலகு

தாம் காதலில் வீழ்ந்த பெண்ணின்
தாங்க இயலாத மெல்லிய தோள்களில்
தாம் சாய்ந்து தூங்கிய இன்பம்
தாக்கிய தருணங்களை விட
தாமரை மணாளன் திருமால் கண்ணன்
தான் வாழும் உலகம் இன்பமானதா ?

1104. நீங்கின் தெறுஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும்
தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள்

காந்தர்வக் கன்னியவள் என் இனிய
காதலியை விட்டு விலக விலகக்
காந்தல் கொழுந்து விடுகிறதே ! - ஆனால்
காதலியை நெருங்க நெருங்கவே
காணாத குளிர்ச்சி குளிர்நடுகிறதே ! -
காணும் சிப்புதுமை நெருப்பு இவளிடம் எப்படி ?

1105. வேட்ட பொழுதின் அவையவை போலுமே
தோட்டார் சுதுப்பினாள் தோள்

வேண்டிய பொருள் ஒன்று
வேண்டிய பொழுதெல்லாம்
வேட்கையுடன் இன்பம் தருவதைப் போல்
மலரின் இதழினைப்போல் கமழும்
மணமும் மென்மையான கன்னங்களையுடைய
மங்கை இவளின் தோள் இன்பம் தருகின்றது !

1106. உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தின் இயன்றன தோள்

இனிய காதலியாம் இளமங்கை
இவளின் அழகிய தோள்களை
இறுகத் தழுவுதலால்
வாழிய என் உயிர் - உடனடியாக
வாடாமல் தளிர்த்து விடுகிறது ! காரணம்
வாய்த்த தோள்கள் சாவா மருந்தான
வாழ வைக்கும் அமிர்தம் தானே !

1107. தம்மில் இருந்து தமதுபாத் துண்டற்றால்
அம்மா அரிவை முயக்கு

தனது உழைப்பால் தான் சேர்த்த
தன் செல்வத்தைப் பலருக்கும் பகுத்துத்
தந்து உண்டு களிப்பதில் ஏற்படும் இன்பம்
தனது அழகிய காதலியை இறுகத்
தழுவுகின்ற இன்பத்திற்கு நிகரானது !

1108. வீழும் இருவர்க் கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு

இடையில் காற்று ஊட புக முடியாமல்
இறுகத் தழுவிக் கொண்டிருப்பது
இளைப்பாறும் காதல் நேசத்தில் மூழ்கியுள்ள
இனிய காதலர் இருவருக்கும்
இனிமையான செயலாகும் !

1109. ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவைகாமம்
கூடியார் பெற்ற பயன்

‘ஊடல்’ எனும் பொய்யாகக் கோபம் கொள்வதும்
ஊடலினால் விளையும் இன்பம்
ஊழயது போதுமென்று நிறுத்துவதும் - ரின்
ஊடலுக்கு ரின் ஊடல் தரும் பேரின்பத்தை
ஊழியமாய்ப் பெறுவதும் காதல் மயக்கத்தில்
ஊர்பவர்கள் பெறும் பயன்கள் !

1110. அறிதோ றறியாமை சுண்டற்றால் காமம்
செறிதோறும் சேயிழை மாட்டு

புத்தம் புது கருத்துகளைக் கொண்ட
புத்தகங்களைப் புரட்டிப் பழக்கப் பழக்க
புதிது புதிதாக அறிவு மேம்படுவது போல்
புதிய புதிய அணிகலன்களைப்
புத்தொளி வீசும் அழகு மேனியில்
புதுமையாகப் புண்ட காதல் மனைவியைப்
புணரும் போதெல்லாம் மீண்டும் மீண்டும்
புதிது புதிதாக அறிவது போல் உள்ளது !

112. நலம் புனைந்து உரைத்தல்

1111. நன்னீரை வாழி அனிச்சமே நின்னினும்
மென்னீரன் யாம்வீழ் பவள்

அனிச்ச மலரே நீ வாழி !

அனைத்து மலர்களிலும் நீதான் மென்மையானவள்

அங்ஙனமாயினும் என்னால் விரும்பப்பட்ட

அருமைக் காதலியோ உன்னை விட

அரிதான மென்மைத் தன்மையானவள் !

1112. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே இவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கும் என்று

மலர்களைக் கண்டவுடன்

மயங்குகின்ற நெஞ்சமே...!

மருகும் சூவள் கண்ணைப்பார்...!

மனிதர் பலர் காணும் மலரைப்போல்

மயக்குவது தெரிகிறதா...?

1113. முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு

மாந்தளிர் மேனி, முத்துப்பல் வரிகை,

மாற்றமில்லாத மூங்கில் போன்ற தோள்,

மாறாத மலர் மணமான மேனி,

மாய்க்கும் வேல் விழிகள் - இந்த

மார்க்கத்தில் வந்தவளே என் காதலி !

1114. காணின் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கும்
மாணிழை கண்ணொவ்வேம் என்று

கண்ணான காதலியைக் குவளை மலர்கள்
கண்டீடால் “இவள் கண்களுக்குக்
கண்டிப்பாக நாம் ஒப்பாக வில்லையே” என
கன்னம் வெடிகித் தலை குனிந்து
கண்டிரும் நில மகளை !

1115. அனிச்சப்புக் காலைகளையாள் பெய்தாள் நுகப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை

மெல்லினும் மிக்க அனிச்சப் பூவின்
மெலிதானக் காம்பை நீக்காமல்
மெய்யாகக் தலையில் சூழ விட்டாள்
மெல்லியலாள்...! அதனால்
மெச்சும் பழயான அவள் கொழி இடை
மெத்த முறிந்து விட்ட அவள் இடை பற்றி
மெல்லுவதற்கு இனி நல்ல பறைச் செய்தி ஒன்றுமில்லை !

1116. மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா
பதியின் கலங்கிய மீன்

வானத்தில் வீற்றிருக்கும் மதியும்
வான் நிலா போல் ஒளிரும் மங்கை முகமும்
வாழக்கையாக ஒன்று போல் இருப்பதனால்
வானத்து மீன்களான நட்சத்திரங்கள்
வாழத் தவிக்கின்றன வேறுபாடு தெரியாமல் !

1117. அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து
வளர்பிறையில் வளர்ந்து முழு நிலவாய்
வளர்ந்ததின் தேற்பிறையில் தேய்ந்து பிறை நிலவாய்
வளர்ந்தும் தேய்ந்தும் எல்லையற்ற ஒளி இன்பத்தை
வரைமுறையில்லாமல் தொடர்ந்து தரும்
வண்ண நிலவிற்கு உள்ள களங்கம் போல்
வனிதையின் முகத்தில் சிறு மறு கூட இல்லையே !
1118. மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்
காதலை வாழி மதி
என் இனிய பொன் நிலாவே...!
என் இனிய மங்கையின் முகம் போல
என்றும் ஒளி வீச முடியுமென்றால்
எந்தன் நெஞ்சம் மிகுந்த நேசம் கொண்டு
என்னுயிர் காதலுக்கு நீயும் உரித்தாவாய் !
1119. மலரன்ன கண்ணாள் முகமொத்தி யாயின்
பலர்காணத் தோன்றல் மதி
கலை மதியே...! மலர் போன்ற
கண்களையுடைய என் இனிய
கன்னியவளின் முகத்தினை ஒத்துக்
கர்வப்பட வேண்டுமெனில் - இனி பலரும்
கண்டிரும்படி வானில் தோன்றாமல் இரு !
1120. அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர்
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்
அளவிட முடியாத மென்மையுடைய
அனிச்சப்பூவும் அதற்கு ஈடாக உள்ள
அன்னப் பறவையின் சிறகும் கூட
அருமைக் காதலியின் மெல்லிய பாதங்களை
அம்பாகக் குத்தி வருத்தும் நெருஞ்சி முள் போன்றவை !

113. காதற் சிறப்புரைத்தல்

1121. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றுறிய நீர்

மென்மையான இனிய சொற்களைப் பேசும்
மெல்லியலாளின் வெண்மையான பற்களுக்கிடையே
மெல்ல மெல்ல ஊறி வரும் வாயுறல் நீர்
மெய்யாகப் பாலும் தேனும் கலந்தாற் போல்
மெய் மறக்கச் செய்யும் இன்சுவை நீரே !

1122. உடம்பொ டுயிரிடை என்னமற் றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு
உடலும் உயிரும் பின்னிப் பிணைந்து
உள்ள நட்பே எனக்கும் என்
உள்ளத்தில் வீற்றிருக்கும்
உயிருக்கும் உயிரான மடந்தைக்கும்
உள்ள நட்பு !

1123. கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழும்
திருநுதற் கில்லை யிடம்
இனிய கண்ணின் கருமணியில் உள்ள பாவையே !
இடத்தைக் காலி செய்து விட்டுப் போய் விடு நீ...!
இல்லையெனில் என் இனிய அழகான பாவைக்கு
இருக்க இடம் இல்லையே என் கண்ணில் !

1124. வாழ்தல் உயிர்க்கன்னள் ஆயிழை சாதல்
அதற்கன்னள் நீங்கும் இடத்து
ஆய்ந்து தேர்ந்த அரிய பண்புகளை அணிந்த
ஆயிழையாள் இவள் என்னோடு ஊரும் போது
உடலிடம் உயிர் இருப்பது போல் உள்ளது !
உடன் நீங்கும் போது அவ்வுயிர் உடலை விட்டு
உள்ளபடிச் செல்வது போல் உள்ளதே !

1125. உள்ளவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியேன்
 ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்
 இன்பத்தைத் தூண்டும் ஒளி பொருந்திய
 இசைவான விழிகளை உடைய என்
 இனிய காதலியின் பண்புகளை
 இங்கு எப்போதும் நினைப்பதே
 இல்லை...! மறந்தால் தானே
 இனி நினைப்பதற்கு...!
1126. கண்ணுள்ளிற் போகார் இமைப்பிற் பருவரார்
 நுண்ணியர்எம் காத லவர்
 நுட்பமானவர் என் காதலர்...!
 நுண்ணிய என் கண்ணிற்குள்
 நுழைந்தவர் வெளியே போக மாட்டார்...!
 நுடங்கி நாம் மறந்து இமைத்தாலும்
 நுணங்குதல் ஆகி விட மாட்டர்...! - ஏனெனில்
 நுட்பமானவர் என் காதலர்...!
1127. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும்
 எழுதேம் கரப்பாக் கறிந்து
 கண்ணுக்குள்ளேயே இருக்கிறார் உள்ளம்
 கவர்ந்த காதலர்...! ஆதலால் என்
 கண்ணிற்கு மை தீட்டுவதில்லை...!
 கண் மை தீட்டும் போது மறந்தும்
 கண்களை மூடி விட நேரும் போது
 கண்ணிலிருந்து என் காதலர் மறைந்து விடுவாரே...!

1128. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல்
அஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து

நெஞ்சோடு நெஞ்சமாகக் காதலர் - என்
நெஞ்சிற்குள்ளேயே இருக்கிறார்...!
நெருப்புச் சூட்டில் வெந்த பண்டத்தை
“நெறித்து” வாய் பிளந்து உண்டால்
நெக்குருகிப் போய் விட மாட்டாரா...? என்றே
நெஞ்சத்தால் அஞ்சுகிறேன்...!

1129. இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவல் அனைத்திற்கே
ஏதிலர் என்னுமிவ் வூர்

கண்ணை மூடி விட்டால் என் காதலர்
கண்ணிலிருந்து மறைந்து விடுவார்...! ஆதலால்
கண்ணை இமைக்காமல் விழித்திருந்து
கண் துஞ்சாமல் காலம் கடத்துகிறேன்...!
கண்ணுறங்காத் துன்பத்தை எனக்குத் தந்ததாகக்
கண்ணானக் காதலரை இந்த ஊர் தூற்றுகிறதே...!

1130. உவந்துறைவர் உள்ளத்துள் என்றும் இகந்துறைவர்
ஏதிலர் என்னுமிவ் வூர்

காதலர் எப்போதும் என் உள்ளத்தில்
காலமெல்லாம் உவந்து உறைந்து உள்ளார் !
காதலர் மகிழ்வுடன் மனதில் தங்கியிருக்கும் போது - ஊரார்
காதலரை அன்பில்லாதவர், பிரிந்துவிட்டார் எனக்
காற்று வாக்கில் அறியாமையால் தூற்றுகின்றனரே...!

114. நாணுத் துறவுரைத்தல்

1131. காமம் உழந்து வருந்தினார்க் கேம

மடலல்ல தில்லை வலி

கன்னியவளை நெஞ்சாரக் காதலித்துப் பின்
கருந்துன்பத்தை காம நினைவுகளால் உழன்று
கலக்கத்தோடு வருந்துகிற காளை ஒருவனுக்குக்
கர்வத்தை விட்டு “மடலேறுதல்” என்ற
கட்டிய பனை மடல்களால் ஆன பொய்க்கால் குதிரையில்
கண்டிப்பாக ஊர்வலம் வந்து காதலியைக்
கவர்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை !

1132. நோனா உடம்பும் உயிரும் மடலேறும்

நாணினை நீக்கி நிறுத்து

உயிரும் உடலும் ஒட்டியிருப்பது !
உனக்காக என்று சொல்வது போல்
உயிரும் உடலும் காதலியின் பிரிவை
உள்வாங்கி ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் தவிப்பதால்
உற்றிருக்கும் வெட்கத்தைப் புறந்தள்ளிவிட்டு
உபத்திரவத்தைப் போக்க மடலேறத் துணிகிறது !

1133. நானொடு நல்லாண்மை பண்டுடையேன் இன்றுடையேன்

காமுற்றார் ஏறும் மடல்

ஆண்மையுள்ள நல்ல ஆண் மகனாகவும்
ஆற்றாமைக்கும் அவமானத்திற்கும் வெட்கப்பட்டரு
ஆண்டாண்டு காலமாக இருந்த நான்
அந்தக் குணங்களையெல்லாம் மறந்து
அதிகமாய் வருத்தும் காதலை எப்படியும்
அடைவதற்காக மடலேறுவதை மேற்கொண்டுள்ளேனே !

1134. காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே நானொடு
நல்லாண்மை என்னும் புணை

காதல் பெரு வெள்ளம் கடும் புனல் என்னும்
காட்டாறு போல் அழித்துக் கொண்டு
காணாமற் போகச் செய்கிறது
நாணத்துடன் ஸுமய நல்ல ஆண்மை எனும்
நாளும் கொண்டுள்ள வாழ்க்கைப் படகை !

1135. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு
மாலை உழக்கும் துயர்

மாலைப் பொழுதின் மயக்கத்திலே
மாலையிட வேண்டிய காதலியை
மாத்திரமே நினைத்துக் கொண்டு
மாலை முழுவதும் வருத்தம் கொண்டு அதற்கு
மாமருந்தாக “மடலேறு”வதைப் பற்றியே நினைக்குமாறு
மாலை போல் வளையல்கள் அணிந்த
மாதரசி இவள் எனக்குத் தந்து விட்டாள் ...!

1136. மடலூர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்

கண்ணான காதலியின் பிரிவை
கணநேரமும் நினைத்து நினைத்தே
கண்கள் ஒரு கணம் ஸுட துஞ்சாமல்
கண் விழித்தே இருப்பதனால் - ஊரார்
கண் மூடும் நடு கிரவிலும் நான்
கழலும் காதல் நினைவுகளுக்கு மருந்தாக - மடலால்....
கட்டிய குதிரையில் “மடலேறுவதை”ப் பற்றியே மருகுகிறேன் !

1137. கடலன்ன காமம் உழந்தும் மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்

பெண் இனத்திற்கே மிகப் பெரிய
பெருமை என்ன தெரியுமா...?
பெருங் கடல் போல் கொருங் காமம்
பெரிதாக வருத்தினாலும் துன்புறுத்தினாலும் காதலினால்
பெரும் பாடு படும் ஆண் வர்க்கம் போல்
பெண்கள் மடலேறுவதே இல்லை !

1138. நிறையரியர் மன்னளியர் என்னாது காமம்
மறையிறந்து மன்று படும்

காதல் மிகவும் பொல்லாதது !
காதலில் விழுந்த ஆண்மகனைக்
காப்பாற்ற நினையாமல் - இவன்
பாவம் பரிதாபத்திற்குரியவன்...!
பாடுபடும் மனதை ஒளிக்கத் தெரியாதவன் எனப் பரிதாபப்பட்டுப்
பார்க்காமல் “காதல்” எப்படியும் வெளிப்பட்டுப்
பாரினில் எல்லோருக்கும் தெரிந்து விடுகிறதே !

1139. அறிகிலார் எல்லாரும் என்றேயென் காமம்
மறுகின் மறுகும் மருண்டு

எல்லோரும் இந்த ஊரில்
எவ்விதமும் அறியவில்லை என்றே
எண்ணி இந்தக் காதல் - ஊரின்
எல்லை வரை மறுகி மறுகி மயங்கி
எகிறிக் குதித்து உருண்டோடி வீதிகளில் சுழல்கிறது !

1140. யாம்கண்ணிற் காண நகுப அறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா ஆறு

காதல் நோய் தரும் கருந்துன்பத்தைக்
கருகு அளவு கூட அனுபவிக்காத
காரணத்தால் என்னைக் கண்ணில்
காணும் போதெல்லாம் எள்ளி நகையாடுவர்
காலமெல்லாம் அறிவில்லாதவர் !

115. அலர் அறிவுறுத்தல்

1141. அலரெழ ஆருயிர் நிற்கும் அதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால்

என் இனிய காதலைப் பற்றி ஊரார்
எல்லோரும் பழி தூற்றிப் பேசினாலும்
எவரெவரோ என் காதலைக் கதைப்பது பற்றி
என் உள்ளம் மகிழ்ச்சி கொள்கிறது !
என் காதல் கை கூட இது ஒரு வாய்ப்பு
என்பதால் என் உயிர் வாழ்கிறது என்பதை
என் ஊரார் அறியாதது என் பாக்கியமே !

1142. மலரன்ன கண்ணாள் அருமை அறியா
தலரெமக் கீந்ததிவ் வூர்

மலர் விழியாளின் அருமை பெருமை
மற்றும் மாண்பினை உணராமல்
மட்டப்படுத்தும் விதமாக இவ்வூர்
மனம் போன போக்கில் பழி தூற்றி
மனங் கவர் காதல் என்று பறை சாற்றி
மறைமுகமாக உதவியை ஈந்தது !

1143. உறாஅதோ ஊரறிந்த கௌவை அதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து

“அலர்” என்று பலரால் பேசப்பட்டு
அள்ளித் தெளிக்கிற “பழியும்” “கீசுகிசுவும்”
அருமைமயான என் காதலுக்குக் கிட்டாதா...?
அப்போதுதான் காதலியை அடையாத போதும்
அடைந்து விட்டதாகவே இன்பமுறுகிறேன் !

1144. கவ்வையாற் கவ்விது காமம் அதுவின்றேல்
தவ்வென்னும் தன்மை இழந்து

தேடித்தேடி எங்கள் காதலைப் பற்றி
தேவையற்ற பழிகளையெல்லாம்
தேர்ச்சியாக ஊரார் இட்டுக்கட்டியதால் தான்
தேறுதலாய் எங்கள் காதல் வளர்கிறது ! - இல்லையெனில்
தேய்ந்து போயிருக்கும் எங்களின்
தேன் போன்ற காதல் !

1145. களித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றால் காமம்
வெளிப்படுந் தோறும் இனிது

காதல் - ஊராரின் ஏச்சுப் பேச்சுகளால்
காலமெல்லாம் தொடர்ந்து வெளிப்பட வெளிப்படக்
களிப்படைவது என்பது - மயக்கம் தரும்
கள்ளைக் குடிக்கக் குடிக்க மயங்கி மயங்கிக்
கள்ளை மீண்டும் விரும்புவது போல !

1146. கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னும்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று

கண்டதோ காதலரை ஒரே ஒரு நாள்...!
கண்டவர்களின் - அதைப் பற்றிய பரிகாசமோ
சந்திரனைப் பாம்பு விழுங்கி விரும்
சந்திர கிரகணம் போல் ஊரெங்கும்
சட்டென்று பரவி விட்டது !

1147. ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னைசொல்
நீராக நீளுமிந் நோய்

கௌவும் “காதல்” நோய் எனும் பயிருக்குக்
“கௌவை” எனும் “பழிச்சொல்” எருவாகவும்
கௌரவம் இல்லை என அின்னையின் சுருசொல்
“கௌவை” எனும் வருத்தம் தரும் நீராகவும் அமையும் !

1148. நெய்யால் எரிநுதுப்பேம் என்றற்றால் கௌவையால்
காமம் நுதுப்பேம் எனல்

ஊரார் பழிச்சொற்களுக்குப் பயந்து
ஊக்கமிழந்துக் காதலை அடக்குவோம் என்பது
கொழுந்து வீட்டு எரியும் நெருப்பைக்
கொழு நெய்யால் அணைப்போம் என்பதைப் போல !

1149. அலர்நாண ஒல்வதோ அஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை

உன்னை வீட்டுப் பிரியவே மாட்டேன்
உன்மையில் அஞ்ச வேண்டாம் ! என அின்று
உரைத்தவர் பலர் கேலி செய்யும்படி மனம்
உறுத்த பிரிந்து சென்றவனுக்காக நான் ஏன்
உள்ளுக்குள் நாண வேண்டும் !

1150. தாம்வேண்டின் நல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டும்
கௌவை எடுக்குமிவ் வூர்

யாம் காதலர்கள் இருவரும் விரும்பியவாறு
யாங்கனுமே எங்கள் காதலை இவ்வூரார்
யாவருமே அரசல் புரசலாய் பேசினர்...!
யாம் விரும்பியபடி ஊரார் தூற்றுவதால்
யாங்ஙனம் காதலரும் காதலில் வெல்ல
யாம் விரும்பியபடி அருளுவார் !

116. பிரிவு ஆற்றாமை

1151. செல்லாமை உண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை

பிரிந்து செல்லாமல் இருப்பதென்றால்
பிரியமுடன் இப்போது என்னிடம் சொல்...!
பிரிந்து சென்று விடுவதைப் பற்றி
பிறவாதமாகச் சொல்ல வேண்டுமெனில் யார்
பின்னாளில் உபிரோகு வாழ்கிறார்களோ அவரிடத்தும்
பிரியா விடையைச் சொல் !

1152. இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்கண் உடைத்தால் புணர்வு

முன்பெல்லாம் அவர் பார்த்தாலே பரவசமாய்
முழுமையாய்த் தழுவிய விழிகளால்
முழு இன்பம் விளைந்தது...!
இப்போதோ அவருடன் கூடியிருக்கும்போது கூட
இனிமை மறந்து - பிரிய வேண்டியதை எண்ணி
இறுதி வரை அஞ்சித் துன்பப்பட வேண்டியுள்ளது !

1153. அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்

பிரிவுத் துயரத்தை நன்கு உணர்ந்த
பிரியமான காதலர் ஆனாலும்
“பிரியமாட்டேன் நான்” என அவர் சொல்லும்
பேச்சை நம்புவது கடினமே ! காரணம்
பிரியமானவரும் சில சமயம்
பிரிய நேரிடுவது தான் !

1154. அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு

அஞ்சாதே என்றென்றும் பிரியமாட்டேன் என
அன்போடு ஆறுதல் சொன்னவரே
அவருடைய உறுதிமொழியை மறந்து
அவரே பிரிந்து சென்று விட்டால்
அதற்கானத் தவறு அவரை நம்பியவர் மீதா ?

1155. ஒம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல் மற்றவர்
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு

என் உயிரைக் காக்க வேண்டுமென்றால்
என் உயிருக்கு உயிரான காதலரை
எனை விட்டுப் பிரியாமல் காக்க வேண்டும்
என்ன காரணம் எனில், பிரிந்தவர் கூடுவது
என்பது எளிதான காரியம் அல்ல...!

1156. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ணர் ஆயின் அரிதவர்
நல்குவர் என்னும் நசை

மீண்டும் மீண்டும் என் இனிய காதலர்
மீண்டு வர முடியாத காதல் பிரிவில் ஆழ்த்தி
மீள முடியாத சோகத்தில் உழல வைப்பவர்
மீதி இல்லாமல் கருஞ்சித்தம் கொண்டு பேசுபவர்
மீண்டும் வந்து அன்பு காட்டுவார் என ஆசை தனை
மீட்டுவது வீணே !

1157. துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொல் முன்கை
இறைஇறவா நின்ற வளை

என் இனிய காதலன்
என்னை விட்டுப் பிரிந்த செய்தியை
எனும்பும் தோலுமாக பிரிவின் துயரத்தால் ஆகி
என் உடல் மெலிந்து முன் கை மூட்டிலிருந்து
எளிதாக கழன்று கீழே உருண்டு விழும்
என் வளையல்கள் பறை சாற்றி விடுமே...!

1158. இன்னா தினன்னில்லார் வாழ்தல் அதனினும்
இன்னா தினியார்ப் பிரிவு

இனத்தவரான உற்றார் உறவினர்களே
இல்லாத ஊரில் வாழ்வது துன்பம்...!
இனிய காதலைப் பிரிந்து
இனியவள் இருப்பது அதை விடப் பெருந்துன்பம் !

1159. தொடிச்சுடி அல்லது காமநோய் போல
விடிச்சுடல் ஆற்றுமோ தீ

காணும் தீ தொட்டால் தான் சுரும் !
“காதல் தீயோ” தொலை தூரத்திற்குக்
காதலன் சென்று விட்டாலும்
காதல் நோய் பற்றி தாயத்தின்
காய்ச்சலால் கடுமையாக சுரும் !

1160. அரிதாற்றி அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்இருந்து வாழ்வார் பலர்

காதலன் பிரிந்து செல்வதற்கு ஒப்புக்கொண்டதால்
காதல் பிரிவினால் உண்டாகும் துன்பத்தைக்
காத்து, கலங்கிய மனதைக் கட்டுப்படுத்தி
காலமெல்லாம் உயிர் வாழ்வார் பலர்...!
காதல் நோயில் வாழ்ந்த நானோ...?

117. படர்மெலிந் திரங்கல்

1161. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை இறைப்பவர்க்
கூற்றுநீர் போல மிகும்

மற்றவர்கள் அறியாதவாறு இக்காதல் நோயை
மறைப்பேன்...! ஆனால் என் செய்வது
மணல் கேணி இறைக்க இறைக்க
மடமடவென ஊறும் நீர் போல
மறைக்க மறைக்க காதல் மேலும் பெருகுகிறது !

1162. சுரத்தலும் ஆற்றேன்இந் நோயைநோய் செய்தார்க்
குரைத்தலும் நாணுத் தரும்

காதல் நோயை என்னால் கொஞ்ச
காலம் சூட மறைக்கவும் முடியவில்லை !
காரணகர்த்தாவான காதல் நோயைத் தந்த
காதலனிடம் நாணத்தால் உரைக்கவும் முடியவில்லை !

1163. காமமும் நாணும் உயிர்காவாத் தூங்குமென்
நோனா உடம்பின் அகத்து

காதல் நோயால் வாழ வதங்கும் உடம்பிலிருந்து
காமதேவன் உயிரைத் துண்டாக்கி
காவழ போல் ஒரு புறம் - துன்புறுத்தும்
காதல் நோயையும் - இன்னொரு புறம்
காவல் காக்கும் நாணமும் தொங்குகின்றன !

1164. காமக் கடல்மன்னும் உண்டே அதுநீந்தும்
ஏமப் புணைமன்னும் இல்

காதல் நோயாகியக் கடல்
காணுமிடமெல்லாம் ஆழ்ந்து வருத்துகிறது !
காதல் கடலை நீந்திக் கடந்து செல்ல
“காதலன்” எனும் “பாதுகாப்பான தோணி”தான் இல்லை !

1165. துப்பின் எவனாவர் மன்கொல் துயர்வரவு
நட்பினுள் ஆற்று பவர்

துணிந்து இன்பம் தரும் காதல் உறவிலேயே - பிரிவுத்
துயரைத் தயங்காமல் எனக்குத் தந்து
துன்பம் தீத்துணை உண்டாக்கும் காதலன்
துன்பம் தரும் பகைமீலே என்ன செய்வாரோ ?

1166. இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம் அஃதடுங்கால்
துன்பம் அதனிற் பெரிது

பிரியமான காதல் இன்பம்
பிரபஞ்சத்தில் கடல் போன்றது...! - ஆனால்
பிரிவு ஏற்படுத்தும் துன்பமோ
பிரமிக்கும் கடலை விடப் பெரியது !

1167. காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே உளேன்

கரை புரண்டு ஓடும் காமம் எனும்
கடுமையான வெள்ளத்தில் நீந்நி
கரை காண முடியவில்லை...!
கரை காணாத காலமான நள்ளிரவில்
கலங்கி நான் மட்டும் தனியாகத் தவிக்கிறேன் !

1168. மன்னுயிர் எல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா
என்னல்ல தில்லை துணை

“மன்னுயிர்” எனும் “மானுட” உயிர்கள்
மண்ணில் உள்ளவர்களை எல்லாம்
மதி மயங்கி உறங்கச் செய்யும் இரவே...!
மறுக்க முடியாத துணையாக என்னைத்தவிர
மற்றவர் யாருமில்லாமல் இருக்கிறாயே இரவே...!

1169. கொடியார் கொடுமையின் தாம்கொடிய இந்நாள்
நெடிய சுழியும் இரா

கொழுது கொழுது காதல் பிரிவை ஏற்றுக்
கொள்ள முடியாமல் தவிக்கும் தனிப்பு
கொருந் துன்பத்தை விட மிகக்
கொடியது இந்த “இரவுகள்” நீண்டு -
கொழ போல் நெழுது விழித்திருந்துக்
கொடுக்கும் கொடுமை !

1170. உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிறபின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோவென் கண்

காதலர் உள்ள இடத்திற்கு என் உள்ளம்
காற்று போல் விரைந்து செல்கிறது...!
உள்ளம் சென்றதைப் போல் என்னால்
உடனே செல்ல முடியவில்லையே...! - சென்றிருந்தால்
உருண்டோழரும் கண்ணீர் வெள்ளத்தில்
உறுத்தும் கண்கள் நீந்த வேண்டியதில்லையே !

118. கண் விதுப்பழிதல்

1171. கண்டாம் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட யாங்கண் டது

காணுகின்ற கண்கள் தானே என்
காதலனைக் காட்டியது...!
காதலனைக் காட்டி ஆசை கொள்ளச் செய்து
காம வேதனையை உண்டாக்கி விட்டது...!
காட்டிய கண்களே காதல் நோயைத் தந்து
காதலனை எண்ணியே துன்புற்று அழுவது ஏன் ?

1172. தெரிந்துணரா நோக்கிய உண்கண் பரிந்துணராப்
பைதல் உழப்ப தெவன்

பின் விளைவுகளை ஆராயாமல்
பிழத்தவரைப் பார்த்து மயங்கிப்
பிரகாசமான என் விழிகள் - இன்று
பிரியமானவர் பிரிந்ததால்
பித்துப் பிடித்துப் துன்ப முறுவதும் தம்மால்தான் என
பிதற்றலுற்றுத் தவிப்பது ஏன் ?

1173. சுதுமெனத் தானோக்கித் தாமே கலுழும்
இதுநகத் தக்க துடைத்து

கண்கள் களைப்பேயில்லாமல் பாய்ந்து சென்று
கண்ணாரக் காதலரைக் கண்டு மகிழ்ந்தது...! அதே
கண்கள் இன்றோ தாமாகவே
கண்ணீர் விட்டு அழுகின்றன...!
கண்டிப்பாக இது நகைப்புக்கு உரியது தானே...!

1174. பெயலாற்றா நீருலந்த உண்கண் உயலாற்றா
உய்வில்நோய் என்கண் நிறுத்து

தப்பிப் பிழைக்க முடியாத தீராத காதல் நோயைத்
தந்துவிட்ட என் கண்ணானக் கண்கள்
தரதரவென்றுக் கண்ணீர் விட்டு அழு முடியாமல்
தண்ணீர்ச் சத்து இல்லாமல் வற்றி விட்டது !

1175. படலாற்றா பைதல் உழக்கும் கடலாற்றக்
காமநோய் செய்தவென் கண்

பிரபஞ்சத்திலேயே மிகப் பெரிய கடலை விட
பிரம்மாண்டமாகக் காதல் நோயை
பிறக்க வைத்த கண்கள்
பிற்பாடு கண் துஞ்சாமல் துன்பப்படுகின்றன!

1176. ஒஓ இனிதே எமக்கிந் நோய் செய்தகண்
தாஅம் இதற்பட்ட து

ஓ ! எனக்குக் காதல் நோயை
ஓங்கித் தந்த என் கண்கள்
ஓய்ந்து வருந்தும் என்னைப் போலவே
ஓய்வில்லாமல் வாழ வருந்துகின்றன...! - அதனால்
ஓயாத மகிழ்ச்சியே எனக்கும்...!

1177. உழந்துழந் துள்நீர் அறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி அவர்கண்ட கண்

விரும்பி நெகிழ்ந்து அவரைக் கண்ட
விழிகள் அன்று...! - இன்றோ
விறயும் வரை தூக்கமின்றி
விசாரத்துடன் வருந்தி வருந்தி
விழும் கண்ணீரும் வற்றட்டுமே...!

1178. பேணாது பெட்டார் உளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணா தமைவில கண்

நெஞ்சத்தால் விரும்பாமல், “சொல்லால்” விரும்பி
நெருங்கிப் பழகிய ஒருவர் உள்ளார்...!
நெருடலாய் உறவாழிய அவரைக் காணாமல்
நெருந்துயில் கொள்ளாது கண்கள் !

1179. வாராக்கால் துஞ்சா வரிந்துஞ்சா ஆயிடை
ஆரஞர் உற்றன கண்

காதலன் வராவிட்டாலும் கண்கள்
காதலனை எதிர்பார்த்தே தூங்குவதில்லை !
காதலன் வந்து விட்டாலும் கண்கள்
காதலனின் பிரிவை எண்ணித் தூங்குவதில்லை !
காணுகின்ற இந்த இரு வகைத் துன்பங்களும்
காதலர்களின் கண்களுக்கே உரித்தானவை தானோ !

1180. மறைபெறல் ஊரார்க் கரிதன்றால் எம்போல்
அறைபறை கண்ணார் அகத்து

பறை அறிந்து பல செய்திகளைப்
பரப்புகின்ற கண்களை உடைய
காதல் வேதனையை அடக்கி ஆளும்
காதலி என்னிடமிருந்துக்
காக்க வேண்டிய இரகசியங்களைக் கூட - ஊரார்கள்
காலாகாலத்தில் அறிந்து கொள்வது ஏறளளிது !

119. பசப்புறு பருவரல்

1181. நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தவென்
பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற

பிரியமுடன் பிரிந்து செல்வதற்கு என் காதலனுக்குப்
பிரியா விடை தந்து விட்டேன்...! ஆனால்
பிரிவுத் துன்பம் முற்றி - துயரின் வெளிப்பாடாகப்
பிரியமான உடலில் “பசலை” எனும் “அழகுத்தேமல்”
பிரதிபலிப்பதைப் பிரிரிடம் எப்படிச் சொல்வேன் ?

1182. அவர்தந்தார் என்னும் தகையால் இவர்தந்தென்
மேனிமேல் ஊரும் பசப்பு

என் இனிய காதலர்
எனக்காகத் தந்தார்
எனக் கர்வத்தோடு - “அழகுத்தேமல்”
எனும் பசலை நிறம்
என் உடலில் ஏறி ஊர்ந்து
எங்கும் பரவுகிறது !

1183. சாயலும் நானும் அவர்கொண்டார் கைம்மாறா
நோயும் பசலையும் தந்து

காதலர் எனக்கு
காதல் நோயையும்
கானும் பசலை நிறத்தையும்
காதலித்ததின் கைமாறாகக் கொடுத்து விட்டு
காண்போர் வியக்கும் என் அழகையும்
காத்த என் நாணத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு - அவரைக்
காண முடியாமல் பிரிந்து சென்று விட்டார் !

1184. உள்ளுவன் மன்யான் உரைப்ப தவர்திறமால்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு

காதலரையே தினமும் நினைக்கிறேன்
காதலரின் திறமையையே பேசுகிறேன்....!
உள்ளத்தில் எப்போதும் காதலர்
உள்ளிருக்கும் போது எப்படி இந்த
உடலில் பசவை நிறம் படரும் -
“உறுதல்” தான் என்ன ? வேறு சூதோ ?

1185. உவக்காணெம் காதலர் செல்வார் இவக்காணென்
மேனி பசப்பூர் வது

இதோ... இப்போது தான் என்
இனிய காதலர் பிரிந்து
இதோ அந்தப் பக்கம் சென்றிருப்பார்...!
இந்தப் பக்கம் உடனடியாக என்
இளகிய உடலில் பசவை நிறம்
இலகுவாய்ப் படர்ந்து விட்டதே....!

1186. விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் கொண்கண்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு

விளக்கின் வெளிச்சம் கொஞ்சமாவது எப்போது
விலகுமோ என்று காத்திருந்து பரவும்
இருளைப் போல என் காதலரின்
இறுக்கமான அணைப்பு எப்போது கொஞ்சம்
இடைவெளி விடுமோ எனக்காத்திருந்து
இலகுவாய் பரவுகிறது பசவை நிறம் !

1187. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு

தலைவனைத் தழுவித் கிடந்தேன்...!
தவறுதலாய்க் கொஞ்ச நேரம் சற்று
தள்ளி இடம் பெயர்ந்தேன்...!
அவ்வளவு தான் ...! தடதடவென என்னை
அள்ளிக் கொண்டு போவதைப் போல்
அத்துணை இடத்திலும் “பசலை”ப் படர்ந்து விட்டதே !

1188. பசந்தாள் இவளென்ப தல்லால் இவளைத்
துறந்தார் அவரென்பார் இல்

“பசலை” நோயை அடைந்தாள் அவள் என
பகர்கின்றார்களே தவிர...
பரிதாபம்... காதலர் இவளைப்
பரிதவிக்க விடும் பிரிந்தார் எனப்
பகர்வதில்லையே !

1189. பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலையர் ஆவார் எனின்

பிரிவுக்கு ஆளாக்கிவிட்டுச் சென்ற என்
பிரியமான காதலர் என்றும்
“மிரிந்திருக்கின்றக் காரணத்தால் நலம் பெறுவர்” எனப்
பிறழாமல் தெரிந்தால்...! “பசலை”ப்
பிரமாதமாகப் பற்றி என் உடலில் பரவட்டும்...!

1190. பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றார் எனின்

பிரிந்து சென்ற இனிய காதலரைப்
பிரியமானவர் இல்லை எனப்
பிறர் தூற்றாமல் இருப்பார்களேயானால்...
“பசலைப் படர்ந்தவள்” இவள் என நான்
“பட்டப் பெயர்” எடுப்பதும் நல்லது தான் !

120. தனிப்படர் மிகுதி

1191. தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி

தான் நேசிப்பதைப் போலவே
தாமும் நேசிக்கும் காதலர் மட்டும்
பெற்று விட்டால் போதும்...!
பெற்ற விதையில்லாக் கனியை
பெரும் பாடு படாமல் அனுபவிக்கிறப்
பெறும் பேறு கிடழயதைப் போலத்தான்...!

1192. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வார் அளிக்கும் அளி

விரும்பி வரும் காதலிக்கு - அவளை
விரும்பும் காதலர் என்றும்
விண்ணுயரப் பொழியும் அன்பு - உலகில்
வித்திட்ட உயிரை வாழ வைக்க
விண்ணிலிருந்து பொழியும் மழை போல...!

1193. வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுநம் என்னும் செருக்கு

தன் மனம் விரும்புகிறக் காதலர்
தன்னையும் அதிகம் விரும்புகிறக் காதலராக
தமக்கு அமைந்து விட்டால்
பிரிந்திருந்தாலும் காதலர் திரும்பி வந்து
பிறவித் துயரை தீர்ப்பவர் என்பதால்
பிறக்குமே பெருமீதம் இன்புற்று வாழ்வதாக ...!

1194. வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅர் எனின்

உலகத்தார் நற்குணங்கள் பல வகையிலும்
உள்ளதால் விரும்பப்பட்டவர் - தாம்
உள்ளத்தால் விரும்பியவர் - தம்மை
உள்ளத்தால் விரும்பவில்லையெனில் - காதலிக்கும்
உரிமைதனை சூழந்து நல்வினையற்று வீழ்வார் ...!

1195. நாம்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாம்காதல் கொள்ளாக் கடை

நம்மால் அன்புடன் காதலிக்கப்பட்டவர்
நம்மை அதே போல் காதலிக்கவில்லையெனில்
நமக்கு அவர் வேறு என்ன
நன்மையைச் செய்து விட முடியும் ?

1196. ஒருதலையான் இன்னாது காமங்காப் போல
இருதலை யானும் இனிது

ஒரு தலைக் காதல் என்பது
ஒருவரிடமும் மட்டுமே உள்ள காதல்...!
இருவரிடமும் இனிமைக் காதல்
இருந்தால்தான் காவழியின் பாரம் போல்
இரு பக்கங்களிலும் ஒத்த கனமாக
இருந்தால் தானே காதலே இன்பம் ...!

1197. பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல் காமன்
ஒருவர்கண் நின்றொழுகு வான்

காமதேவனாகிய “மன்மதன்” எப்போதும்
காதலர்களில் ஒருவர் பக்கமே சாய்ந்து விடுவதால்
காதலிக்கு ஏற்படும் பசலை நோயையும்
காம நோயின் துன்பத்தையும் அறிய மாட்டானே... !

1198. வீழ்வாரின் இன்சொல் பெறாஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்

காதலரிடமிருந்து ஓர் இனிய சொல் வராமல்
காதல் பிரிவின் துன்பத்தை அனுபவிக்கும்
காதல் போல் உலகத்தில் “வன்கணார்” எனும்
காணாத வீரமிக்க பெண் யாரும் இல்லையே...!

1199. நசைஇயார் நல்கார் எனினும் அவர்மாட்
டிசையும் இனிய செவிக்கு

அன்புக்குரியவர் என்னிடம் எப்போதும்
அன்பு காட்டாதவராகப் பிரிந்து இருப்பினும்
அவரைப் பற்றி ஓர் இனிய சொல் செவி
அறைகளில் விழுந்தாலும் இனிமை பொங்குகிறது !

1200. உறாஅர்க் குறுநோய் உரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு

நெஞ்சே ! நீ வாழ்க !!
நெஞ்சத்தில் நிறைந்த காதலர்
நெஞ்சில் அன்பு இல்லாமல்
நெருங்கிப் பின் பிரிந்து சென்று
நெருக்கித் தந்த காதல் நோயின்
நெருந்துயரை அவரிடம் உரைப்பதை விட
நெருகும் துன்பக் கடலைத் தூர்த்து விடலாம் ...!

121. நினைந்தவர் புலம்பல்

1201. உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால்
 உள்ளினும் காமம் இனிது
 உள்ளத்தில் எண்ணும் யோதெல்லாம்
 உள்ளுக்குள் தீராத பெரு மகிழ்ச்சியை
 உண்டாக்குவதால் என்றென்றும்
 உண்டால் களிப்புத் தரும் கள்ளை விட
 உண்மையாகவே காதல் இனிது !
1202. எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
 நினைப்ப வருவதொன் றில்
 பிரிவுத் துன்பம் இருந்தாலும்
 பிரியமான பிரிந்தவரை நினைக்கும்போது
 பிறந்த அந்த பிரிவுத் துன்பம்
 பிரிந்து போய் விடுகிறது...! - ஆதலால்
 பிரியமானக் காதல் எவ்வகையிலும் இனிதே...!
1203. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொல் தும்மல்
 சினைப்பது போன்று கெடும்
 வருவது போல் போக்குக் காட்ட
 வராமல் நின்று விடுகிறதே தும்மல்...!-அதைப்போல்
 நினைப்பவர் போல் இருந்து என் காதலர்
 நினைக்காமல் விட்டு விட்டாரா...?
1204. யாமும் உளேங்கொல் அவர்நெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
 தோஷ உளரே அவர்
 நெஞ்சத்தில் என் காதலர் என்றும்
 நெருக்கமாக நிறைந்து உள்ளார்...! - அவர்
 நெஞ்சிலே நானும் நீங்காமல்
 நெருங்காலம் இருக்கின்றேனா...?
1205. தம்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிக்கொண்டார் நாணார்கொல்
 எம்நெஞ்சத் தோவா வரல்
 தன் நெஞ்சில் என்னை நுழைய விடாமல்
 தற்காத்துக் கொண்ட காதலர்
 என் நெஞ்சில் மட்டும் ஓயாமல்
 எப்படியோ நுழைவதற்கு
 எவ்விதமும் வெட்கப்படமாட்டாரா ?

1206. மற்றியான் என்னுளேன் மன்னோ அவரொடுயான்
உற்றநாள் உள்ள உளேன்
காதலரோடு நான் சேர்ந்திருத்த இனிய
காலங்களை நினைத்துத்தான் நான்
காதல் துயரைக் கடந்து உயிர் வாழ்கிறேன்...! - வேறு
காரணத்தால் நான் எப்படி உயிர் வாழ முடியும் ?
1207. மறப்பின் எவனாவன் மற்கொல் மறப்பறியேன்
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்
மறதி என்பதே இல்லாமல் காதலரை
மறக்காமல் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும்போதே
மனதைப் பிரிவுத் துன்பம் சுட்டுப் பொசுக்குகிறதே...!
மற்றபடி நினைக்கவே இல்லாமல்
மறந்து விட்டால் நான் என்ன ஆவேனோ...?
1208. எனைத்து நினைப்பினும் காயார் அனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யும் சிறப்பு
எத்துணை முறை நினைத்தாலும்
என் காதலர் கோபம் கொள்ள மாட்டார்...!
எனக்காக என் காதலர்
எனக்குச் செய்யும் சிறப்பு அது...!
1209. விளியுமென் இன்னுயிர் வேறல்லம் என்பார்
அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து
“உன்னுயிரும் என்னுயிரும் வேறல்ல” என
உள்ளமுருகி முன்பு சொன்ன காதலர்
உண்மையில் இன்று என்னருகில் இல்லாதபோது - என்
உயிர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழுகிறதே...!
1210. விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப்
படாஅதி வாழி மதி
நிலவே...! நீ வாழி ! - நெஞ்சில்
நின்று வாழ்ந்து வந்தாலும்
நிதர்சனத்தில் பிரிந்து சென்ற காதலரை
நிதமும் நான் கண்ணால் காண வேண்டும்...!
நிலவே...! நீ தான் மறைந்து விடாமல்
நித்தமும் ஒளி வீச வேண்டும்...!

122. கனவுநிலை உரைத்தல்

1211. காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து
காதலரை நினைத்து வருந்தி உறங்கிய போது
காதலர் அனுப்பிய தூதுடன் வந்து
காட்சி தந்த கனவுக்குக் கைம்மாறாக - சுவை
காணும் விருந்து என்ன செய்வேன் ?
1212. கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சின் கலந்தார்க்
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்
'கயல்' என்னும் கெண்டை மீன்கள் போல
கரை புரண்டு ஓடும் மையுண்ட விழிகளைத்
கருணை புரிய கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்...!
மீண்டும் விழிகள் உறங்கினால்
மீண்டும் காணும் கனவில் காதலரிடம் நான் என் உயிரை
மீட்டு இன்னும் வாழ்கிறேன் என
மீதி உண்மையையும் உரைப்பேன் !
1213. நனவினான் நல்கா தவரைக் கனவினால்
காண்டலின் உண்டென் உயிர்
நனவில் வந்து அன்பினை
நயந்து காட்டாத காதலரைக்
கனவிலாவது காண்பதாலேயே
கட்டிக் காக்கப்படுகிறது என் உயிர் !
1214. கனவினான் உண்டாகும் காமம் நனவினான்
நல்காரை நாடித் தாற்கு
நாளும் நனவில் வந்து
நாட்டமுடன் அன்பு காட்டாத காதலரை
நாழத் தேடி கொண்டு வந்து காட்டும் கனவில்
நாட்டம் கொண்டு இன்பம் உண்டாகிறது !
1215. நனவினாற் கண்டதூஉம் ஆங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே இனிது
நனவிலே அப்போது காதலரைக் கண்ட போது
நயந்தது ஒரு இன்பம்...!
கனவிலே இப்போது காதலரைக் கண்ட போதும்
களிப்போடு வந்தது அத்தே இன்பம்...!

1216. நனவென ஒன்றில்லை ஆயின் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன்
‘நனவு’ என்ற ‘விழிப்பு’ மட்டும்
நடுவில் வந்து கெடுக்காமல் இருந்திருந்தால்
‘கனவில்’ கொஞ்சிய காதலர்
கண்டிப்பாக பிரியாமலே இருந்திருப்பார் !
1217. நனவினான் நல்காக் கொடியார் கனவினான்
என்னெம்மைப் பீழிப் பது
நேரிலே வந்து என்னிடம்
நேசம் கொள்ளாத கொடியவர்
வருகின்ற கனவிலே எப்போதும் வந்து என்னை
வருத்தப்பட வைப்பது ஏன் ?
1218. தூஞ்சங்கால் தோள்மேலர் ஆகி விழிக்குங்கால்
நெஞ்சத்தர் ஆவர் விரைந்து
தூங்கும் போது என் கனவில் வந்து
தூங்கெயிலாய் தோள் மீது சாய்ந்து மனதில்
தூவிய இன்பம் நிறைந்துள்ளது...!
தூங்கி விழித்தவுடன் காதலர் விரைவாகத்
தூண்டிய நேரத்தில் நெஞ்சில் தாவி அமர்ந்து கொண்டாரே...!
1219. நனவினான் நல்காரை நோவர் கனவினான்
காதலர்க் காணா தவர்
காதலரை என்றுமே கனவிலே
காணாத மங்கையவள் தான்
நனவிலே வந்து அன்பினை
நயக்கவில்லையே என நொந்து கொள்வார் !
1220. நனவினான் நமந்தீத்தார் என்பர் கனவினான்
காணார்கொல் இவ்வு ரவர்
நனவில் என்னை விட்டு என் காதலர் – பிரியாவிடையுடன்
நவிலாமல் நீங்கி விட்டார் என்று
நன்கு ஏனாம் செய்யும் இவ்வூரார்
நல்கும் என் கனவிலே நீங்காது
நல் வரவினைத் தருவதைக் காணமாட்டார்...!

123. பொழுதுகண்டு இரங்கல்

1221. மாலையோ அல்லை மணந்தார் உயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது

மயக்கும் மலைப் பொழுதே...! இப்போது நீ
மயக்கும் மலைப் பொழுதே அல்ல...!
“மணந்தார்” எனும் காதலரோடு சேர்ந்து
மகிழ்ந்து ஈறகு ஈரிந்து வாரும்
“மகளிர்க்கு” உயிரை எடுத்து வாழ்வை
மறுக்கும் முடிவு காலமாக இருக்கின்றாய்...!

1222. புன்கண்ணை வாழி மருள்மாலை எங்கேள்போல்
வன்கண்ணை தோநின் துணை

மயக்கும் மலைப் பொழுதே - நீயும்
மங்கையவள் என்னைப்போல் ஒளி இழந்து
மருள் அடைந்த மலைப் பொழுதாக
மருகி நிற்கிறாயே...! உன் துணையும்
மன்னவன் என் துணையோல் என்றும்
மனதில் இரக்கம் இல்லாதவனா...?

1223. பனியரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை துனியரும்பித்
துன்பம் வளர வரும்

பக்கத்தில் என் காதலர் இருக்கும்போது
பனி படர்ந்து பசந்த நிறம் கொண்டு
பயந்து வந்த மலைப் பொழுது - நாள்
பட, நாள் பட காதலர் இல்லாதிருக்கும்போது
பரிவற்று உயிரை வெறுக்குமளவுப்
பகுதுகிற துன்பத்தைத் தருகிறது...!

1224. காதலர் இல்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும்

காதலர் இல்லாத நேரம்
காலம் பார்த்து வருகின்ற மாலைப் பொழுது
போரீரும் கொலைக் களத்தில் பொல்லாத
போர் வீரர்கள் வருவதைப் போல் வருகின்றது !

1225. காலைக்குச் செய்தநன் றென்கொல் எவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை

மயக்கும் மாலைப் பொழுது வந்தாலே
மயங்கி கிறங்கிக் காதல் துயர் தந்து
மனதை வருத்துகிற மாலைப் பொழுதிற்கு
மங்கையவள் நான் செய்த தீமை தான் என்ன ?
மனம் வருத்தாத காலைக்கு நான் செய்த நன்மை தான் என்ன ?

1226. மாலைநோய் செய்தல் மணந்தார் அகலாத
காலை அறிந்த திலேன்

மயக்கும் மாலைப் பொழுது என்
மனதிற்கு இவ்வளவுப் பெரிய கொடுமையைச் செய்யுமென
“மணந்தார்” எனும் “மனம் கவர்ந்தவர்”
மங்கை என்னிடம் ஹை இருக்கும்போது
மனதால் நான் அறியவில்லையே!

1227. காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய்

“காதல் துயர்” எனும் மலர்
காலையில் அரும்பி, பின் பகல்
காலம் முழுவதும் முதிர்ச்சியடைந்து
காணும் மாலைப் பொழுதில் மலரும் ஒரு நோயாகும் !

1228. அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாகி ஆயன்
குழல்போலும் கொல்லும் படை

‘இடையன்’ எனும் ‘ஆயனின்’
இனிய புல்லாங்குழல் இசை எனக்கு
இனியவரின் பிரிவால் நெருப்பாகச் சுட்டு
இன்னல் தருகின்ற மாலைப் பொழுதிற்கு
இந்த மங்கையை கொல்லும் படையின் பறை
இசையின் தூது குழலாய் காதில் கேட்கிறது !

1229. பதிமருண்டு பைதல் உழக்கும் மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து

மதி மயக்கும் இந்த மாலைப் பொழுது
மயக்கியது என்னை மட்டுமல்ல;
மதி மருண்டு மாலையில் படரும்போது
மண்ணில் “ஊரே” மருண்டு வருத்தமடைகிறது !

1230. பொருள்மாலை யாளரை உள்ளி மருள்மாலை
மாயுமென் மாயா உயிர்

மயக்கும் காதலின் பிரிவுத் துயர் தரும்
மயக்கத்தினால் அழியாத என் உயிர் - பொருள்
மயக்கத்தினால் அதனைத் தேடிச் சென்ற என்
மன்னவரை நினைத்து இந்த
மயக்கும் மாலைப் பொழுதில்
மயங்கி மாயமாகிறதே என் உயிர்...!

124. உறுப்புநலன் அழிதல்

1231. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட் சென்றார் உள்ளி
நறுமலர் நாணின கண்

நெடுக பீரிவுத் துன்பத்தை ஏற்படுத்தி விட்டு
நெடுந்தூரம் சென்று விட்ட காதலரை
நெக்குருக எண்ணி எண்ணி அழுத கண்கள்
நெகிழ்ந்து - தமக்கு நாணின நறுமலர்கள்
நெருடக் கண்டு நாணி விட்டன...!

1232. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாடும் கண்

நம்மால் நயந்தவர்
நம்மை நல்காமையை
நன்கு ஊராருக்கு உரைத்திடும்படி
நயந்து பசலை நிறம் கொண்டு
நதி போல் நீர் பொழியும் கண்கள் காட்டுகின்றன...!

1233. தணந்தமை சால அறிவிப்ப போலும்
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்

இனியவர் தழுவிக் கிடந்த போது
இன்ப மிகுதியால் யூரிக்குதே என்
இனிய இளகிய தோள்கள்
இப்போது மெலிந்திருப்பது
இனியவர் பிரிவை அறிவிக்கவே...!

1234. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்

துணையான காதலர் பிரிந்ததால்
துவண்டு போய் அழகினை சூழ்ந்து
வாழ வதங்கிய தோள்கள்
வாகாய் சூளைத்துப் போய் பெருமை சூழ்ந்து
வாரி அணிந்த வளையல்களும் கழண்டோழ விட்டன !

1235. கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள்

கொஞ்சும் வளையல்கள் கைகளில்
கொஞ்சம் சூட நிற்காமல் கழன்று விழ
கொள்ளை அழகில் சூருந்த என் தோள்கள்
கொண்டிருந்த அழகை சூழ்ந்து
கொடிய மனம் கொண்ட என்னுடைய கொடியாரின்
கொடுமைதனை மற்றவர்க்கு அறிவிக்கிறது !

1236. தொடியொடு தோள்நெகிழ நோவல் அவரைக்
கொடியார் எனக்கூறல் நொந்து

கனிவுமிகு உள்ளம் நொந்து
கட்டான வளையல்கள் கழன்று
கழனமானத் தோள்கள் மெலிந்து
கண்டவரெல்லாம் - என் காதல்
கண்ணானவரைக் கொடியவர் எனக்
கருத்துரைப்பதைக் கேட்டு சூதயம்
கருத்து நொந்து போகிறேன்...!

1237. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூசல் உரைத்து

என் இனிய நெஞ்சமே...!

என்னை வீட்டுப் பீரிந்து கொண்டிருக்கும்

என்னுடைய அன்பில்லாக் கொழியவர்க்கு

என்னுடைய தோள்கள் மெலிந்து போனதால்

எனக்கு ஏற்பட்ட துயரை

எடுத்துச் சொல்லிப் பெருமை அடைய மாட்டாயா ?

1238. முயங்கிய கைகளை ஊக்கப் பசுந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்

நுடங்காமல் இறுகத் தழுவிய கைகளை

நுணுக்கத்துடன் கொஞ்சம் தளர்த்தியவுடன்

நுண்மையாய் அதைக் கூடப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல்

நுதலாகிய நெற்றியில் பசலை நிறம்

நுந்துதலால் படர்ந்து விட்டது !

1239. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்

இறுக்கமாகச் சேர்த்து அணைத்திருந்தபோது

இரண்டு காதலர்களுக்கிடையே

இன்பம் தரும் குளிர்ச்சி மயமான காற்று

இருந்த சிறு இடைவெளியிலேயே நுழைந்த போது

இனிய காதலியின் அகன்ற நீண்ட விழிகள்

இந்தப் பசலை படர்ந்து நிறம் மாறி விட்டன !

1240. சுண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்றே
ஒண்ணுதல் செய்தது சுண்டு

“ஒண்ணுதல்” எனப்படும்

“ஒளி” பொருந்திய நெற்றி

ஒப்புதல் இல்லாத பீரிவுத் துயரால்

ஒத்துக் கொள்ள முடிந்த பசலை நிறமடைந்ததைக் கண்டு

ஒப்பில்லா காதலியின் கண்களில்

ஒத்து ஏறிய பசலையும் வருந்துகிறதே !

125. நெஞ்சொடு கிளத்தல்

1241. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே எனைத்தொன்றும்
எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து

என் இனிய நெஞ்சமே...!

எந்த மருந்தானும் தீர்க்க முடியாத

என் காதல் நோய் தீர்ந்திட

எந்த ஒரு மருந்தையாவது நினைத்துப் பார்த்து

எனக்குச் சொல்ல முடியுமா...?

1242. காத லவரிலர் ஆகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் நெஞ்சு

என் நெஞ்சே வாழ்வாயாக...!

என்னிடம் அவர் காதல் இல்லாதவராக இருக்க...

என் நெஞ்சே நீ மட்டும்

என்னவரை எண்ணி வருந்துகிறாயே...!

என்னே உன் பேதைமை...!

1243. இருந்துள்ளி என்பரிதல் நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதல்நோய் செய்தார்கண் இல்

என் நெஞ்சே...!

என்றும் காதலரை நினைத்து வருந்துகிறாய்...!

எனக்கு இந்தக் காதல் நோயைத் தந்த அவருக்கு

என் நெஞ்சம் போல் அவர் நெஞ்சம்

என்றும் அன்பு கொண்டு இல்லையே...!

1244. கண்ணும் கொளச்சேறி நெஞ்சே இவையென்னைத்
தின்னும் அவர்க்காணல் உற்று

என் இனிய நெஞ்சே...!
என் காதலரை நீ காணச் செல்லும்போது
என் இரண்டு கண்களையும்
எப்படியாவது அழைத்துச் செல்...!
என்னவரைக் காண வேண்டுமென
எப்படி என்னைப் பிடுங்கித் தின்கிறது பார்
என் கண்கள்...!

1245. செற்றார் எனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயாம்
உற்றால் உறாஅ தவர்

விரும்பிய போதெல்லாம் நாம்
விரும்பியவர் வரவில்லையே ஏன் ? என
விளங்காதக் காரணத்தால் அவர் வெறுப்பை
விழைகிறார் என்றெண்ணி நாம் காதலைக் கை
விட்டு விட முடியுமா என்ன ?

1246. கலந்துணர்த்தும் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்தியென் நெஞ்சு

ஹழக் கலந்து ஊடலை நீக்கி இன்பத்தைக்
ஹட்டும் காதலரைக் கண்டவுடன்
ஹருதலாய் ஒரு தடவைக் ஹட பிணங்காத நீ - ஊடலுக்குப் பின்
ஹடலின் இன்பத்தைக் காண
ஹட்டிக் காண்பீப்பது பொய்க் கோபம் தானே...!

1247. காமம் விடுவொன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேனிவ் விரண்டு

ஒப்பில்லா நல் நெஞ்சே...!
ஒன்று காதல் நெஞ்சை விடு...!
ஒழிக்க முடியவில்லை யெனில் காதலை
ஒப்புக் கொண்டு சொல்லத்தடை போரும் நாணத்தை விடு...!
ஒரே சமயத்தில் இரண்டையும்
ஒரு சேர என்னால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது...!

1248. பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதையென் நெஞ்சு

அவர் மீது கொண்ட பரிவை - அவர்
அறியாமல் இரக்கமின்றி எனைப்
பிரிந்து விட்டார் என நான் ஏங்கிடும் வேளையில்
பிரிந்தவர் பின்னாலேயே
பித்துப் பிடித்துச் சென்று கொண்டிருக்கும் என்
பிரியமான நெஞ்சே நீ
பித்தம் கொண்ட பேதையே !

1249. உள்ளத்தார் காத லவராக உள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் நெஞ்சு

உள்ளத்திலேயே காதலர்
உள்ளேயே குழயிருக்கும் போது
உவப்பான நெஞ்சமே...!
உள்ளே உள்ளவரை நினைத்து
உலா வந்து வெளியே எவரிடம்
உன்னவரைக் காணப் போகிறாய் ?

1250. துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
இன்னும் இழத்தும் கவின்

நெஞ்சால் பழகி பின் பிரிந்து சென்ற காதலரை
நெஞ்சத்திலேயே வைத்திருந்து எப்போதும்
நெக்குருகி ஏங்கிப் போவதால், உடல்
நெருக்கி மெலிந்து கவின் இழந்து வாருகிறேன் !

126. நிறையழிதல்

1251. காமக் கணிச்சி உடைக்கும் நிறையென்னும்
நானுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு

பெண்களுக்கே உரிய மிகப் பெரிய
பெருமை மிக்க குணம்
காமத்தை அடக்கி ஆளும் “நிறை” !
காதல் வேட்கை எனும் கோடரி -
கானும் “நாணம்” எனும் தாழ்ப்பாளிடும்
காக்கும் “நிறை” எனும் மனவலிமைக் கதவை
காட்டாற்று வெள்ளம் போல் வலிந்து உடைத்து விடும் !

1252. காமம் எனவொன்றோ கண்ணின்றென் நெஞ்சத்தை
யாமத்தும் ஆளும் தொழில்

“காமம்” என்ற “காதல் வேட்கை”
காட்சிக்குக் கூடக் கருணை இல்லாதது !
நெஞ்சத்தில் “காமம்” ஆதிக்கம் செலுத்தி
நெருக்கி அலைக்கழிக்கிறது !

1253. மறைப்பேன்மன் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மல்போல் தோன்றி விடும்

மறைக்கத்தான் நினைக்கின்றேன்
மனதில் உண்டாகும் காம எண்ணத்தை ! - ஆனாலும்
பட்டென்று எச்சரிக்காமல் வெளிப்படும் தும்மல் போல
பல மனக்கட்டிப்பாடுகளையும் மீறி வெளிப்பட்டு விரகிறதே !

1254. நிறையுடையேன் என்பேன்மன் யானோவென் காமம்
மறையிறந்து மன்று படும்

மன உறுதி கொண்ட இந்த
மங்கை நான் என்பதே என் நம்பிக்கை ! - ஆனாலும்
மறைப்பதையும் மீறிக் கொண்டு
மன்றத்திலேயே என் காதல் வெளிப்பட்டு விரகிறதே !

1255. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோய்
உற்றார் அறிவதொன் றன்று

விருப்பின்றிச் சென்றவரின் பின்னே
விரும்பி செல்லாமலிருக்கும் பெருந்தன்மை
விளிக்கும் காம நோய் கொண்டவனுக்கு
விழைவதில்லை !

1256. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி அளித்தரோ
எற்றென்னை உற்ற துயர்

வெறுத்து ஒதுக்கிய காதலர் பின்னே
வெறுமை மனதுடன் பின்னே செல்லும்
வெட்கக்கேடான நிலையை என் நெஞ்சுக்கு
வெகுமானமாய்த் தந்த “காதல் நோய்”
வெகு அதிகமாகக் கொடியது !

1257. நானென ஒன்றோ அறியலம் காமத்தால்
பேணியார் பெட்ப செயின்

நாம் விரும்பியவர் வந்து காமத்தால்
நாம் விரும்பிய கலைகளை
நான் மகிழும்படி செய்யும்போது
“நாணம்” என்ற பண்டி ஒன்று சூருப்பதையே
நாம் அறிவதில்லை !

1258. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி அன்றோநம்
பெண்மை உடைக்கும் படை

மாயங்கள் பலவற்றில் தேர்ந்த கள்வன்
மாயக் கண்ணனாக விளங்குகிற என் காதலனின்
மாய்ந்து மாய்ந்து பேசும் பணிவான சொற்கள்
மாதவிப் பெண் மயிலாள் என் பெண்மையின்
மாதரசிக் கோட்டையை அழிக்கும் ஆயுதங்கள் !

1259. புலப்பல் எனச்சென்றேன் புல்லினேன் நெஞ்சம்

கலத்தல் உறுவது கண்டு

கூடவே கூடாது கூடல் என்றெண்ணித்தான்

கூடவே சென்றேன் ஊடல் செய்ய...!

கூட்டாளியாய் இருந்த என் நெஞ்சமோ

கூட்டிச் சென்ற அவருடன் கொஞ்சிக்

கூடுவதைக் கண்டு என் பிழுவாதம் மறந்து

கூழத் தழுவி நின்றேன் !

1260. நினைத்தியில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ

புணர்ந்தாடி நிற்பேம் எனல்

நெருப்பிலிட்டக் கொழுப்பைப் போல உருகும்

நெஞ்சம் கொண்ட என்னைப் போன்றவர்கள்

நெஞ்சம் நிறைந்த காதலரின்

நெஞ்சில் உள்ள எண்ணத்திற்கு

நெகிழாமல் ஊடல் செய்ய முடியுமா என்ன ?

127. அவர்வயின் விதும்பல்

1261. வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும் அவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்

வருவார் வருவார் காதலர் என்றெண்ணி
வரவை எதிர்பார்த்து காத்திருந்து
வழி மேல் விழி வைத்து என் விழிகளும்
வற்றி ஒளி குன்றி விட்டன...!
வலிந்து பிரிந்து சென்ற நாட்களைக் கோடுகளாக
வரைந்து சுவற்றில் எண்ணி விரலால்
வருமயதால் விரல்களும் தேய்ந்துவிட்டன...!

1262. இலங்கிழாய் இன்று மறப்பினென் தோள்மேல்
கலங்கழியும் காரிகை நீத்து

“இலங்கிழை” எனப்படும் ஒளி பொருந்திய சுண்டி
இழுக்கும் ஆபரணங்களை அணிந்த தோழியே !
இன்று நான் என் காதலரை மறப்பேன் எனில்
இது காறும் பொலிவிழந்த என் அழகு
இனி மேலும் கெட்டுத் தோள் மெலிந்து
இலகுவாக வளையல்கள் கழன்று விரும் !

1263. உரன்நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்
வரல்நசைஇ இன்னும் உள்ளேன்

பொன்னான தாரத்தைத் தவிக்க விட்டு
பொருளாதாரத்தைத் தீவிரமாகத் தேடி
வெற்றியை மட்டுமே விரும்பி
வெறி கொண்டு ஊக்கத் துணை கொண்டு
வெளியில் பிரிந்து சென்ற காதலரை
வெற்றி வீரனாக காண விரும்பியே
வெதும்பாமல் உயிரோடு இருக்கின்றேன் !

1264. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்

கோடுகொ டேறுமென் நெஞ்சு

காதல் வயப்பட்டுக் ஹையிருந்து

காதல் இன்பம் தந்து பிரிந்த

காதலர் எப்போது திரும்பி வருவார் எனச்

காத்திருந்துக் காத்திருந்து என் நெஞ்சம்

காத தூரமானாலும் மரத்தின் உச்சாணியில்

காய்ந்த கொம்பில் ஏறிப் பார்க்கின்றது !

1265. காண்கமன் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபின்

நீங்குமென் மென்தோள் பசப்பு

கண்கள் ஆரும் வரை -

கண்ணார என்னைக் கொண்டவனைக்

கண்டபின்பு தான் என் மெல்லிய தோளில்

கண்ட பசலை நிறம் நீங்கும் !

1266. வருகமன் கொண்கண் ஒருநாட் பருகுவன்

பைதல்நோய் எல்லாம் கெட

வாட விட்டும் பிரிந்துள்ள காதலர்

வாட்டத்தைப் போக்க ஒரு நாள் வருவார் ! வந்தவுடன்

வாரி அணைத்து என் காதல் நோயெல்லாம் தீர

வாய்ப்பளித்து முற்றிலும் தீர பருகுவேன்

வாய்த்த ஜம்புலன்களினால் இன்பம் தனை !

1267. புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்

கண்ணன்ன கேளிர் வரின்

கண்ணின் மணி போன்ற என் காதல்

கண்ணாளர் வந்து விட்டால் ஹழக்

களிப்பேனோ...? ஊடல் கொள்வேனோ...?

கட்டித் தழுவுவேனோ...? அல்லது கிரண்டும்

கலந்து ஊடலும் ஊடலும் செய்வேனோ...?

கண்டிப்பாக ஒன்றும் புரியவில்லையே !

1268. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை அயர்கம் விருந்து

தானைத் தலைவன் போரினில் வெற்றியைத்
தான் ஈட்டுவானாக...! - மனையாள்
தான் நானும் வீட்டிற்குச் சென்று - அன்று
தாங்கியே தலைவனை அழைத்துச் சென்று
தாகம் தீர்க்க மாலை நேரத்து விருந்து படைப்போம் !

1269. ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும்சேண் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு

நெடுந்தூரம் சென்று வீட்ட
நெஞ்சம் மிகுந்த காதலரை எதிர்பார்த்து
நெடு நாட்கள் ஏங்கிக் கொண்டிருக்கும்
நெகிழும் மனதுடைய மங்கைக்கு “ஒரு நாள்” கூட
நெடு நாள் போலத் தோன்றும் !

1270. பெறினென்னாம் பெற்றக்கால் என்னாம் உறினென்னாம்
உள்ளம் உடைந்துக்கக் கால்

காதல் பிரிவினைத் தாங்காமல்
காதல் உள்ளம் உடைந்து அழிந்திட்டால்
காதலைப் பெற்றதால் என்ன பயன் ?
காதலனின் வருகையால் என்ன பயன் ?
காதலனின் தழுவலைப் பெறப் போவதால்
காணப் போகும் பயன் தான் என்ன !

128. குறிப்பறிவுறுத்தல்

1271. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் உண்கண்
உரைக்கல் உறுவதொன் றுண்டு
வீரீவாகச் சொல்லாமல் மறைக்கப் பார்த்தாலும்
விரும்பமுடன் நீயாகச் சொல்லாமல் மறைத்தாலும் - உன்
வீழிகள் பேசும் மொழியால் - உன்
வீழிகள் எனக்குச் சொல்வதற்குத் தனி
விரும்பம் கொண்ட செய்தி ஒன்று உண்டு !
1272. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது
கண் நிறைந்த அழகும்
கழனமான குளிர்ச்சியான குணம் கொண்ட
கணு மூங்கில் போன்ற தோளும்
கன்னிப் பெண்ணின் பெருமையாய்
கன்னியவள் காதலியாளிடம் நிறைய உள்ளது !
1273. மணியில் திகழ்தரு நூல்போல் மடந்தை
அணியில் திகழ்வதொன் றுண்டு
கோர்த்துக் கட்டியுள்ள பளிங்கு மணியினுள்
கோடாகக் கிடந்து வெளியே தெரியும் நூலைப் போல
கோதையின் அழகுக்குள்ளே மறைந்திருக்கும்
கோலாகலமானக் குறிப்பு ஒன்று உண்டு !
1274. முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் பேதை
நகைமொக்குள் உள்ளதொன் றுண்டு
மலராக அரும்பும் பூவினுள்ளே
மணம் மறைந்திருப்பதைப் போல
மனம் கவர்ந்த காதலியின் புன்முறுவலில்
மறைந்திருக்கும் ஒரு குறிப்பு உண்டு !
1275. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளம் உறுதுயர்
தீர்க்கும் மருந்தொன் றுடைத்து
கலகலவெனச் சத்தமிட்டுக் குலுங்கும் வளையல்களைக்
கவனமுடன் அணிந்திருக்கும் காதலியாள்
கனிவுடனே செய்து விட்டுச் சென்ற
கள்ளத்தனக் குறிப்பினிலே அந்தச் சிரிப்பினிலே - என்
கலக்கத்தைத் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று இருக்கிறது !

1276. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் அரிதாற்றி
அன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து

நெருங்கி நெருங்கி அன்பு காட்டி
நெஞ்சருகப் போற்றித் துன்பத்தைப் போக்கி
நெஞ்சம் விரும்புவது போல் ஈடுவது
நெருடலுடன் அன்பில்லாமல் பிரிந்து
நெருந்துயர் ஒன்றைத் தரப்போகிறக் குறியு
நெறியாகத் தெரிகிறதே !

1277. தண்ணைத் துறைவன் தணந்தமை நம்மினும்
முன்னம் உணர்ந்த வளை

உடலால் ஈழ குளிர்ந்த காதலனுக்கு
உள்ளத்தால் பிரியும் நினைவு வாட்டுவதை
நான் மனதால் அறியும் முன்னரே
நான் அணிந்த வளையல்கள் உணர்ந்ததால்
நாட்டில்லாமல் கழன்று விட்டது !

1278. நெருநற்றுச் சென்றாரெங் காதலர் யாமும்
எழுநாளோம் மேனி பசந்து

நேற்று தான் என் காதலர்
நேர்பாடாய் பிரிந்து சென்றார்...! எனினும்
நேற்று சென்றது எவ்வளவோ
நேரம் காலம் கழிந்து ஏழு நாட்கள் போல்
நேர்ந்ததே மேனியில் “பசவை” !

1279. தொடிநோக்கி மென்தோளும் நோக்கி அடிநோக்கி
அஃதாண் டவள்செய் தது

காதலித் தன் கழன்று போகும் வளையல்களை நோக்கி...
காணும் தன் மெலிந்த தோள்களை நோக்கி... பின்
கால் அழகளை நோக்கியதன் குறிப்பால்
காதலனையே பின் தொடர்ந்து செல்லப் போவதையே உணர்த்துகிறது!

1280. பெண்ணினாற் பெண்மை உடைத்தென்ப கண்ணினால்
காமநோய் சொல்லி இரவு

காம நோயைக் கண்களால் குறிப்பாக உணர்த்தும்
காதலி - அதைப் போக்க வேண்டுவது
பெருமைமிகு பெண்மைக்கு மேலும் ஒரு
பெண்மையைச் சேர்ப்பது போல !

129. புணர்ச்சி விதும்பல்

1281. உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும்
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு
காதலிக்கும் உள்ளத்தில் நினைக்கிறபோதே களிப்படைவதும்
காணுகிற போதே மகிழ்ச்சி அடைவதும்
காதலுக்கு உண்டு; கள்ளுக்கு இல்லை !
1282. தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் பனைத்துணையும்
காமம் நிறைய வரின்
காதலிக்கும் பெண்களுக்குப் பனை அளவு மிகுதியாகக்
காதல் வரும் போது - தன்
காதலனிடம் தினை அளவாவது ஊடலைக்
காண்பீக்காமல் இருக்க வேண்டும் !
1283. பேணாது பெட்பவே செய்யினும் கொண்கனைக்
காணா தமையல கண்
விருப்பத்தை என் மீது காட்டாமல்
விரும்புகிற செயலிலே மட்டும் காட்டி
விருப்பத்துடன் ஈடுபட்டாலும்
விழிகளால் என் காதலரை
விழுங்காமல் இருக்க முடியவில்லையே...!
1284. ஊடற்கண் சென்றேன்மன் தோழி அதுமறந்து
கூடற்கண் சென்றதென் னெஞ்சு
உள்ளபடி ஊடல் கொள்ளத்தான் சென்றேன் ! - அதை
உள்ளம் மறந்து விட்டதழ தோழி...!
உள்ளம் ஊடலை மறந்து கூடலுக்கு
உறுதுணையாவது காதலின் சிறப்பு...!
1285. எழுதுங்கால் கோல்காணாக் கண்ணோபோல் கொண்கண்
பழிகாணேன் கண்ட இடத்து
மை விழியாள் நான்
மை தீட்டும் நேரத்தில்
மை தீட்டுகிற கோலைப் பார்க்காத என்
மை விழிகளைப் போல என் மீது
மையல் கொண்ட காதலனைக் காணும் போது - என்னிடம்
மையாததல் இல்லாமல் மீறிந்து சென்ற அவனிடம்
மையம் கொள்ளும் குற்றம் காண்பதில்லை !

1286. காணுங்கால் காணேன் தவறாய காணாக்கால்
காணேன் தவறல் லவை
நேரில் காதலரைக் காணும்போது - அவரால்
நேர்ந்த தவறுகளை நான் காண்பதில்லை...!
நேரில் காதலரைக் காணாத போது - அவரால்
நேர்ந்த தவறுகளைத் தவிர வேறு எதையும் காண்பதில்லை !
1287. உய்த்தல் அறிந்து புனல்பாய் பவரேபோல்
பொய்த்தல் அறிந்தென் புலந்து
வெகு வேகமாக அழத்துச் செல்லும் எனத் தெரிந்தும்
வெள்ளத்தில் குதிப்பவரைப் போல
பிணங்குவதால் பயனில்லை எனத் தெரிந்தும்
பிணங்கிக் கொள்வது வீண் நானே !
1288. இளித்தக்க இன்னா செயினும் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு
கள்வனே...! இனியவனே...! இழிவு ஏற்படுத்துகிற
கடுந் துன்பங்களைத் தந்தாலும்
கள்ளை உண்டு களித்தவர்களுக்கு மேலும் அந்தக்
கள்ளின் மீதே ஆசை வருவது போலவே
கள்வனே... என்னையும் மயங்கச் செய்கிறது உன் மார்பு !
1289. மலரினும் மெல்லிது காமம் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்
காதல் இன்பம் மலரை விட மென்மையானது !
காதல் இன்பத்தை அதே மென்மையுடன்
காமமும் காலத்தில் நுகர்பவர்கள் சிலரே !
1290. கண்ணின் துனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல்
என்னினும் தான்விதுப் புற்று
காதல் நினைவோடு சென்ற என் மீது
காதல் கண்களால் மட்டுமே கோபம்
காட்டினாள்...! பின்பு
ஹதத் தழுவுவதில் என்னைக் காட்டிலும்
ஹதலாக விரைந்து செயல்பட்டுக்
ஹதக் கலந்து விட்டாள்...!

130. நெஞ்சொடு புலத்தல்

1291. அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டும் எவன்நெஞ்சே
நீயெமக் காகா தது
நெஞ்சே...! நம்மை நினைக்காமலிருக்க அவர்
நெஞ்சம் அவருக்குத் துணை ! - ஆனால் என்
நெஞ்சமே...! நீ எனக்குத் துணையாக இல்லாமல்
குருகி அவரை நினைத்து வருந்துவது ஏன் !
1292. உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும் அவரைச்
செறாஅரெனச் சேறியென் நெஞ்சு
நெஞ்சே...! என் இனிய நெஞ்சே...!
நெஞ்சார அன்பு காட்டாதவர் அவர் என
நெஞ்சம் கண்டு கொண்ட பிறகும்
நெருக வெறுக்க மாட்டார் என நம்பி அவரிடம்
நெருங்குகிறாயே...!
1293. கெட்டார்க்கு நட்டாரில் என்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செலல்
கெஞ்சிக் கொஞ்சம் நெஞ்சே...!
கெட்டுப் போனவர்களுக்கு நல்லதொரு
கெழுதகை நண்பர்கள் துணை இல்லை எனக்
கெத்தாக நினைத்து எனை வீரத்து, அவர் பின்னே
கெட்டியாகப் பிழத்துப் பின் செல்கிறாயே...!
1294. இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று
என் இனிய நெஞ்சே...!
எப்போதும் ஊடல் செய்து கூடுவது
என்றும் கூடுதல் இன்பம் தரும்
என்று நீ எண்ணி அனுபவிக்க மாட்டாய்...!
எனவே அதைப் பற்றி கூழப் பேச உன்னோடு
எவர் பேசப் போகிறார்கள்...?
1295. பெறாஅமை அஞ்சும் பெறின்பிரி வஞ்சும்
அறாஅ இடும்பைத்தென் நெஞ்சு
அல்லல் படும் நெஞ்சே...!
அவர் இல்லாத போது அவரை
அடைய முடியவில்லையே என வருந்தும்...!
அவர் இருக்கிற போதும்
அவர் பிரிந்து விடுவாரோ என வருந்தும்...!
அல்லல் மட்டுமே இப்படிப் பட்டு
அயராத துன்பம் அடைகிறதே என் நெஞ்சம் !

1296. தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் என்னைத்
தனியே இருந்ததென் நெஞ்சு

தனியே...! தன்னத் தனியே...!
தக்கவர் என் தீனிய காதலரைத்
தனிமையாய் நினைத்த போது
தகிக்கும் என் நெஞ்சம்
தகைத்து என்னையே தின்பது போல் வருத்தியது !

1297. நாணும் மறந்தேன் அவர்மறக் கல்லாவென்
மாணா மட நெஞ்சிற் பட்டு

மன்னவனை மறக்க முடியாத என்
மடத்தனமான நெஞ்சோடு சேர்ந்து
மறக்கக் கூடாத நாணத்தையும்
மறந்து விட்டேன் !

1298. எள்ளின் இளிவாமென் றெண்ணி அவர்திறம்
உள்ளும் உயிர்க்காதல் நெஞ்சு

உயிர்க்காதல் நெஞ்சே...!
உள்ளத்தால் எள்ளிச் சென்றார்
உள்ளம் கவர்ந்தவர் என்றெண்ணி நாமும்
உள்ளத்தால் எள்ளுவது நமக்கு இழிவானது...! என
உணர்ந்ததால் அவர் பெருமை பற்றியே
உயர்வாக எண்ணுகிறாயே
உயிர்க் காதல் நெஞ்சே !

1299. துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி

துன்பம் வரும் போது அதனைத் தாங்கி
துயரைத் துடைப்பதற்கு நெஞ்சமே
துணையாக இல்லாவிட்டால் பிறகு யார்
துணையாக இருப்பர் ?

1300. தஞ்சம் தமரல்லர் ஏதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சம் தமரல் வழி

நெஞ்சமே... நீயே எனக்கு உரிமையான
நெருங்கல உறவு...! நீயே
நெருங்கி வந்து துணையாகாத போது
தஞ்சம் கொள்ள எனக்குத்
தயங்காமல் “அயலார்” வருவாரா... சொல் !

131. புலவி

1301. புல்லா திராஅப் புலத்தை அவருறும்

அல்லல்நோய் காண்கம் சிறிது

காதலி ஊடல் கொள்வதால் - காதலன்
காதல் துயர் நோயினால் துழப்பதைச் சிறிது நேரம்
காண்பதற்கு அவரைத் தழுவிட -
காக்க வைத்து தயங்கிப் பிணைவாயாகக்
காதல் நெஞ்சே....!

1302. உப்பமைந் தற்றால் புலவி அதுசிறிது

மிக்கற்றால் நீள விடல்

உணவில் அளவோடு அமைந்திருக்கும்
உப்புப் போல எப்போதும்
உறுத்தாமல் அளவோடு ஊடல் கொள்ள வேண்டும் !
உணவில் உப்பு மிகுதியானால்
உணவு பயனற்றுப் போவதைப் போல்
உள்ளத்தில் ஊடலின் அளவு அதிகமானால்
உள்ள காதல் சுவை கெட்டுவிடும் !

1303. அலந்தாரை அல்லல்நோய் செய்தற்றால் தம்மைப்

புலந்தாரைப் புல்லா விடல்

ஊடல் கொண்ட காதலியின்
ஊடலை நீக்கித் தழுவாமல்
நொடித்துப் போகச் செய்து அல்லல் பட வைத்தால்
நொந்த மனம் இன்னமும்
நொந்து போகுமே !

1304. ஊடி யவரை உணராமை வாடிய

வள்ளி முதலரிந் தற்று

ஊழியவரைப் புரிந்து கொண்டு
ஊடறுத்து அன்பு செலுத்தாமை
வாழியுள்ள கொடியினுடைய
வாகான வள்ளிக்கிழங்கை அறுப்பதாகும் !

1305. நலத்தகை நல்லவர்க் கேளர் புலத்தகை

பூவன்ன கண்ணார் அகத்து

பூவைப் போன்ற கண்களை உடைய
பூவையரின் உள்ளத்தில்
பூபாளமாய் உண்டாகும் ஊடலின்
பூரிப்பே பண்புள்ள காதலுக்கு அழகாகும் !

1306. துனியும் புலவியும் இல்லாயின் காமம்

கனியும் கருக்காயும் அற்று

முதிர்ந்த ஊடலானப் பெரும்பிணக்கு

முற்றிப் பழுத்து அழுகிய பழம் போல...!

முற்றிலும் மிகச் சிறிதளவான சிறு பிணக்கு

முற்றாதக் கசக்கும் இளம் பிஞ்சு போல...!

முழுப் பக்குவமில்லாத இரண்டு ஊடல்களும்

முற்றிலும் பயனற்றவையே !

1307. ஊடலின் உண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது

நீடுவ தன்கொல் என்று

ஊடலுக்குப் பின் ஊடல் இன்பம் என்பதால்

ஊடல் கொண்டிருந்தாலும்

ஊடல் கொண்ட நேரம் ஊடலின் நேரத்தைக் குறைப்பதால்

ஊழியிருக்கும் காலத்திலும் ஒரு வகைத் துன்பம் உண்டாகிறது !

1308. நோதல் எவன்மற்று நொத்தாரென் றஃதறியும்

காதலர் இல்லா வழி

இவன் என்னால் தான் வருந்துகிறான் என

இங்கிதமாக அறிந்து கொள்பவராகக் காதலர்

இல்லாத போது நாம் வருந்தி என்ன பயன் ?

1309. நீரும் நிழல தினிதே புலவியும்

வீழுநர் சுண்ணை இனிது

நிழலுக்குக் கீழ் உள்ள நீர் தான்

நிச்சயமாகக் குளிர்ச்சியாக இருக்கும்...!

உள்ளத்தில் அன்புள்ளவர்களிடம் கொள்ளும் ஊடல் தான்

உண்மையில் இன்பமானதாக இருக்கும் !

1310. ஊடல் உணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சம்

கூடுவேம் என்ப தவா

ஊடலைத் தணிக்காமல் வாட விட்டு

ஊறுபாடு இல்லாமல் வேழக்கைப் பாரக்கும் காதலருடன்

ஊழியிருப்போம் என என் நெஞ்சம்

ஊறுவதற்கு “ஆசையே” காரணம்..!

132. புலவி நுணுக்கம்

1311. பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு

பரந்த உன் மார்பின் அழகினைப் பல
பருவப் பெண்கள் பொதுச் சொத்தாக நினைத்துப்
பருகுகிறார்கள் என்பதால் - நான் உன்
பரந்த மார்பினைத் தழுவ மாட்டேன் !

1312. ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினார் யாம்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து

“தும்மியது” வேண்டியவர் என்றால்
“தும்மும்போது” நாம் “நீடு வாழ்க” என்போம் !
காதலருடன் “ஊடல்” கொண்டிருந்தபோது அதன்
காரியமாக ஊடலைக் கை விட்டு
காதலரை “நீடு வாழ்க” என வாய்விட்டு வாழ்த்துவேன் என்ற
காரணத்தோடு அவர் “தும்மினார்” !

313. கோட்டுப்பூச் சூடினும் காயும் ஒருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீர் என்று

“கோட்டுப்பூ” எனப்படும் மரக் கொம்புகளில்
கோலாகலமாகப் பூக்காதப் பூவைக் கூட மார்பில்
கோர்த்து மாலையிட்டிருந்தாலும்
கோதையவள் அழகை வேறு எவளுக்கோ காட்டிச் சூழயதாகக்
கோழித்துக் கொள்வாள் !

1314. யாரினுங் காதலம் என்றேனா ஊடினாள்
யாரினும் யாரினும் என்று

“யாரைக் காட்டிலும்” உன்னிடம் தான்
யான் காதல் மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளேன் என
யானும் எளிதாகச் சொன்னதைக் கூட
“யாரைக் காட்டிலும்” “யாரைக் காட்டிலும்” என
யாதனையுடன் ஊடல் புரியத் தொடங்கி விட்டாள் !

1315. இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்

“இப்பிறப்பில் யாம் பிரிய மாட்டோம்” என
இனிய காதலர் உறுதியுட சொன்னவுடன் - மறுத்து
“இனி வரும் மறுபிறப்பில்” பிரிந்து விடுவோமா என
இவள் கண் கலங்கினாள் !

1316. உள்ளினேன் என்றேன்மற் றென்மறந்தீர் என்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள்

‘நினைத்தேன்’ என்று காதலியிடம் சொன்னதுதான் தாமதம்
‘நினைத்தேன்’ என்று சொன்னால் “மறந்ததனால்” தானே
நினைத்தீர்கள் எனக் கேட்டு “ஏன் மறந்தீர் ?” - என
நினைத்து நினைத்து ஊடல் கொண்டாள் !

1317. வழுத்தினாள் தும்மினேன் ஆக அழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று

தும்மல் வந்ததால் தும்மினேன் !
தும்மல் வந்ததால் நம் வழக்கப்படி
தும்மியவரை அவள் வாழ்த்தினாள் !
துழத்து வாழ்த்தியதற்கு பிறகு
துரிதமாக என்ன சந்தேகம் வந்ததோ...
“தும்மியது யார் நினைத்ததால் ?” எனத்
துவண்டு அழித் தொடங்கி விட்டாள் !

1318. தும்முச் செறுப்ப அழுதாள் நுமருள்ளல்
எம்மை மறைத்திரோ என்று

துணிந்து ஊடல் கொள்வாளே என அஞ்சித்
தும்மலை அடக்கினேன்...! வந்த
தும்மலை ஏன் அடக்கினீர்...?
துய்க்கும் இன்னொரு பெண்
துயிலாள் நினைப்பதை நான்
துப்பறியாதபடி மறைக்கிறோ...? எனத்
துவண்டு அழித் தொடங்கினாள் !

1319. தன்னை உணர்த்தினும் காயும் பிறர்க்கும்நீர்
இந்நீர் ஆகுதிர் என்று

பணிந்து போய் அவள் ஊடலைப்
பவ்னியமாய் நீக்கி மகிழ்வித்தாலும் - “ஓ” நீர்
பல பெண்களிடமும் இப்பழத்தான்
பக்குவமாய் நடந்து கொள்ளீரோ...? எனப்
பற்றுகும் கோபம் கொள்வாள் !

1320. நினைத்திருந்து நோக்கினும் காயும் அனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீர் என்று

ஒப்பனையுடன் கூடிய அவள் அழகையே
ஒப்பற்றதாய் நினைத்து அவளையே இமைக்காமல்
ஒய்யாரமாகப் பார்த்தால்... யாருடன் என் அழகை
ஒப்பிட்டுப் பார்த்து உற்று நோக்கினீர்கள் என்று
ஒப்பாமல் கோபம் கொள்வாள் !

133. ஊடலுவகை

1321. இல்லை தவறவர்க் காயினும் ஊடுதல்

வல்ல தவரளிக்கும் ஆறு

தவறு இல்லையென்றாலும் அவர் மீது

தவறாமல் ஊடல் கொள்வது

தயங்காமல் மிகுதியாக அன்பைத்

தங்கு தடையில்லாமல் வளர்க்கத்தான் !

1322. ஊடலின் தோன்றும் சிறுதுனி நல்லளி

வாடினும் பாடு பெறும்

ஊக்கம் மிகுந்த காதலர்களிடையே உள்ளத்தில்

ஊதியமாய் மலரும் நல்லன்பு வாடுவதற்கு

ஊடுறுவும் ஊடல் காரணமாக இருந்தாலும்

ஊட்டத்துடன் விளைகிற இன்பம் பீன்பு அதிகமாகும் !

1323. புலத்தலிற் புத்தேள்நா டுண்டோ நிலத்தொடு

நீரியைத் தன்னார் அகத்து

நிலத்தோடு நீர் கலந்ததைப் போல

நினைத்தாலும் பிரிக்க முடியாத காதலர்களுக்கிடையே

அளவோடு ஊடல் செய்து ஈரும் இன்பத்தை விட

அதிக இன்பம் தரக் கூடிய தேவலோகம் உள்ளதா ?

1324. புல்லி விடாஅப் புலவியுள் தோன்றுமென்

உள்ளம் உடைக்கும் படை

இறுகத் தழுவி இணை பிரியாமல்

இருப்பதற்கு இன்றியமையாதது ஊடல்...!

இந்த ஊடலில் தானே என் உள்ள உறுதி

இழத்துரைத்து உடைக்கும் படை உள்ளது !

1325. தவறிலர் ஆயினும் தாம்வீழ்வார் மென்றோள்

அகறலின் ஆங்கொன் றுடைத்து

‘தம்மிடம் தவறே இல்லாத போதும்

தவறாமல் அவளின் ஊடலுக்கு ஆளாகி

தன்னவளின் அழகிய மெல்லிய தோள்களைக் கொஞ்ச நேரம்

தழுவாமல் இருப்பதிலும் ஓர் இன்பம் இருக்கத்தான் செய்கிறது !

1326. உணலினும் உண்ட தறலினிது காமம்
 புணர்தலின் ஊடல் இனிது
 உணவை மேலும் மேலும் நன்கு
 உண்பதை விட எப்போதும்
 உண்ட உணவு செரிப்பதில் தான் இன்பம் ! - அதே போல்
 உடலால் காமத்தில் ஈடுவதை விட
 உள்ளத்தால் ஊடல் கொள்வது இன்பமாகும் !
1327. ஊடலின் தோற்றவர் வென்றார் அதுமன்னும்
 கூடலிற் காணப் படும்
 உள்ளங்களுக்குள் நடக்கும் ஊடல் எனும் இனிய போரில்
 உண்மையில் தோற்றவர் தான் வெற்றி பெற்றவர் ஆவார் !
 உள்ள ஊடல் முடிந்துக் கூடி மகிழும் போது இந்த
 உண்மை உணரப்படும் !
1328. ஊடிப் பெறுகுவம் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
 கூடலில் தோன்றிய உப்பு
 'நுதல்' எனும் 'நெற்றி'யில் ஷயர்த்து உப்பாகும் வரை
 நுண்ணிய இன்பத்தை அடையும் கூடல்...!
 நுடங்காமல் மீண்டும் ஊடல் தோன்றினால்
 நுழையுமோ அதே போன்று இன்பம்...!
1329. ஊடுக மன்னோ ஒளியிழை யாமிரப்ப
 நீடுக மன்னோ இரா
 ஒளியிழையாள் ஊடல் புரியட்டும் !
 ஒழியாது ஊடல் புரிந்து கொண்டே இருக்கட்டும்...!
 ஓயாத ஊடலை ஒழிக்கவே நானும்
 ஓய்வில்லாமல் இரவெல்லாம் கெஞ்சிடவே
 ஓங்கியே நீளட்டும் இந்த இரவு !
1330. ஊடுதல் காமத்திற் கின்பம் அதற்கின்பம்
 கூடி முயங்கப் பெறின்
 "ஊடுதல்" என்பது "சினுங்குதலின்" மையம்...!
 ஊடுதல் எப்போதும் காதலுக்கு இன்பம்...!
 ஊடல் முடிந்து ஈடுத்தழுவுதல் - அந்த
 ஊடலுக்கே இன்பம் !